

אדם שבל

המולקדק בחזרה קודש

וראה ומעין כל המקומות שרתו

לפיין הם ימלא בלא ספק רוחו נחת אבל

לא מקריאה נחת כאלו המעבר

המכוון להטיל כשעות

משעת

חשבת חזו

<p>למעשה צ"ח כתיב עליו לה' כלות כל דברים' בה' מלא</p>	<p>רמי מהשטתו ורעיוכו יהיו לך' רמו למנות לא תעשם</p>	<p>לזה 'בהדרת קודש מיו האים החפץ מייס ינער לט' מדבר מ' מדתה</p>
---	---	---

<p>כי אין חפץ נגמלים רמו סוד איוב נקרא תפ וישר איבל יפאכ נקרא תב יושב אבליה ולענין די פ"כ</p>	<p>אכן צריך לעשות הטוב לדרוש יתרו בהלמה גם במחשבה צנלי דיעה יקרא 'מ' יזכה בתה ידרוש אתרו הדרת קודש אולי ומלא מעט שמה שומע תפילה עדיך כל בשר ינה לשוב כי לא פחשק 'צמות' המת כי אה ב בשג</p>
<p>כי אדם אין דיק כארץ אשר יעשה עוב ולא יחטא</p>	<p>רשעים אף בחייה' קרוי מתים</p>

ססו' ביחזקאל ואשמש את אדבר אלי

לימוכך אשר פשוטה לכל שנים כאשר אמרת שוטו צנים שובבים על זה שמכתי לנפש את' שתיך לא במעשה הטובים כי אה ברחמיך זחלתי ואורא וסמר בשרי איך להתחיל ולבקש יוגרי שכתתי איך אפתח כי עמא שכתתי אנכי

זהו רבילות לשון הרע לזקן חפץ כיביל בינווי ששתיים פנה רפה כחז שוא שקר הרי עשרה ואולי לזה אמ' שלמה המלך עה' מות וחיים ביד לשון כי כנגדם י' דברים טובים כלשון וכן ספר יגירה חתם כלשון והוא שא' יעקב אבינו פ"ה בחרתי ובקשתי מצדו צלתי וקשתי כי כלשון דומם לחרכ וחץ שנון והפס לקשת

חזרת קורט

ודברים לפניך איך אחבר הנה לא ידעתי דבר עבר אנכי מאיש
לא צינת אדם לי הצינני צינה מדעה צורי וגואלי

מלך עליון הגדול הבצור והנורא
אלהים אשר אלהים העלה בקדושה
וצטהרה

פסו סג' של כעלך

הנה ידוע כי ג' מלכים באדם
"מוח" לב ככל' וכחם מעם המלך •
יתעלה "אלהים" אשר "אלהים רעו ל'
לאמת חותמו בזה "אלהים פשמי'
"אחי' דהיינו כ"א בני' אמת ועוד כפרש
בו ע"א ידוע המחוכך בספר יצירה יכול לפעול "עי פשלת שמות הקדושים ומן
היסודות פפר מקרקע בתלה ומים יעלה גולם וזורה שיש בו חיות אפי' הכי קרוי
מת הפני שאינו יכול ליתן בו דעת אלהיות ודבור כי הדיע' והדיבור לחד העלמים
אבל הק' בהם חתם את האדם אמת וזהו שרמו הכתוב "וישח' באשיו כשמת חיים
סוף התיבות חותם כי סוף יצירת מעשה בראשית וחותמו הוא בריאת האדם חמו
שאנו' כרא' אלהים "לעשות" פת אמת גם ראש דברו אמת "בראשית" כרא' אלהים
"ויא' כרא' אלהים" את ומלת בראשית כולו רוחי

ה' אלהי ישראל רצון העולמים
יה צד כל הדורות בעל הרחמי אדני
אלהי ואלהי אבותי לך לבד שבת'
אות אל שדו אלהי הרוחות יי' ב'
בנאות

טיף דם על ב' המזחות ועל התשקוף והחסיד' זגל אמר לכתבס הנ' יודין זה אנכי
זה וי"א הנ' יודין רומזים י' ספירות י' מאמרות י' דברות ואולי גם רומז' לג' יודין י' כרכך
יאר י"שא "נבאות" כרוף "בן ארבעים" ושתים "תיבות נכח זה הש' נבאות

אלהי האלהים הם הדיינים התלונים
המניעים הגלגלים בניי האליתע' ז
זכרו ואלוהי האדונים הם הגלגלים
והימולות שהם אדונים לתחתונים ב'

בנצירת אדון כל אלהים אלו עשר שמות הקדושים שהעברתי עליהם קולמוס איכס
במחקים ושאר שמות ככוהם וראייה שכל הכתיאים כתבנאו דווקא בעשרה שמות הללו
ובאיוזה שם או שמות שהיית כבואת היית' מדתו ואולי מרע"ה מתחל' כבואתו נתקש'
כס' עביינים האחד שיתגבא לרכיב וזה לא היה כשמע עושם כניא עבד היום ההוא
והעביין השני באיוז שם יתגבא מאחר שנגלה לו כב' שמות באמרו "מה שיעו מה" אומר
"אלהים והשיבו הש' ית' מה יאמר לבני ישראל ובאיוזה שם יתגבא העשכיל "במערכת
"כדק" ואורה יבין וקוב מה כורא ולהשכילך דעתי בקצרה תדע כי מלת "מה רומז
לשם המיוחד ומלת אלהים רומז לשם אלקים ועל כן הסתיר משה פניו כי ירא
מקניט אל האלהים שהוא מדת הדין

חזרת קורש

עד שאל נפש של מדת הרחמים וג' אחרי כן משמש' התאמר כולו באותו מדה ולכוד זה את' משה וכשליכו אבי ועמד מכל העם אשר על כפי האדמה "לל שיטבו ישראל ברחמים ולאומים במישרים והיא הגלחה גדולה מהאל ית' שגומל חסדים טובים לשמו ישראל ומעת' בני התבונן אשר כנון לכל קקיי הדעת לכיון בכל הזכרות שהרי אזכרותיה כול' נפש של ד' אותיות נמדת הרחמים כנון כל האזכרות של הקרבנות ו זסימן בהם זוכה לאלהים יחרס בלתי לה' לבדו ושד שנכל הזכרות מוכר בהם גם מלכות חבו שאת' "זל"מאן דנעי למבו חסידא לקיים מצות הנרכות "לל המכוין גם בעוון שכלו יכרך הש' חלו אשרי וטובלו ויכוין נפש בקריאתו לשם אדנות ובנתיבתו לשו" הים" הים" הים" הים" ויכיה ובשם אלהים בלשון תקיף וחזק הנה מסרתי לך כוונת חסידי עלם באימרה שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד השם הראשון יכוין בקריאתו באלהינו לשון תקיף והש' האחרון יכוין לבתיבתו וכוונת אחד ידוע והמכוין בו עליו כא' ידע שתי יקראני וגו' והשן זה וכותבו על לוח לבך שהשם מלא רחמים ואז תהיה תמים

האל הרועה אותי מעידי ועודנו מחזיק * פ"י שהכנר
 צידי אדיר אחיך וחזק רוכב שמים בצעורה * מבלה כוננו א
 אומן ביחס אמונת

נדיק קדוש הנקדש בסוד קדושים נקרא הנה ידעתי
 התשתדל להגדילו צמחארים ישוב כל הפלגות ו
 לשוכו קיער דצרים וגם שם כנוי אחתי לא אוכל ל
 לכנות לו בתעל' כי כל דבר לא יכונה רק מנה העל'

ואלהינו אל אחת סבית הסבית ועולת העליות
 והפרט מכל הפרטי הוא יסוד טבעה חושכלות מעלת
 אושי' כחה רחוק מאתנו ולהשגת מעלת' החיות והנכסא
 מי וביאנו וגם החיי' לעולם לא יראו סוד הגדולה כמו
 שג' הן במלאכו ושי' תהלה ומה ישנוק העבור המורהם
 הנתעב והנאלח חרבת אדם ובזוי עם בסוד אל טות
 וסלח כי הוא נעלם תיודת הצרואים ומרוחם על כל
 הנמצאי' וגם הנשא' היוקפת בנו לא ידענו עיכוודתיין
 ואיך נתאר יוצר הכל שוכן עד צרום מציון ואין אנו
 יכולין להשיב ממנו רק יוצאתי מעיאתי יתברך
 וישתבח ויתפאר "צפי' כל צריאתי ונודה שמו אשר
 צחר בנו מנל לשין ואומה

"ומשיב' נכפשינו בתורתה התתיתה וחזק יסודתינו בשלש

* טבע החכם לא י
 יעשה דבר לבטלה
 "כזה יש חילוק בין
 ס' כיצירה והרתם
 "זל אם בגלגל שכל
 עשירי חיות או כ
 כסא גי'
 "אם היא מרה
 או מתקפה אם היא
 שחיר' או ירוקה אם
 היא אדמ' או לבנה
 אם היא חמה או
 ארוכה מרובעת או
 פגולה כקודה או
 שטוחה
 שג' יטרתי' תתימם
 משיבת כחש
 עשרים

שג' לא יראני אלה' וחי
 וחי אליו התלמידי

סוד ס' שירה ורמז
 ידוק י' כל מעשיך

אזרח קודש

אשר דבר משה אלה הדברים

עשרה עקרים

י' עקרים האמנם וכו' יג' מדות וי' דברות ומסיימת בנרוך כי יסוד ברוך ידוע למיין

הראשון שי' יתברך הוא כמציא תמיאה שלימה

עיקר

אלו י' עקרי אשר חכום הרומם ז"ל כפ' חלק ולפ"ד חדשתי בהם מעט והרנ החכר בתב שם כאשר ישלימו בלבבות האדם אלו העקרי שלש ואמין בהם הוא כנס בכלל ישראל ואם מד' התאווה "הטא יקבל שכשו כפי אשר הטא ויש לו חלק לעולם הבא ואם לא יאמין בעקרי אלו כראוי יגא מן הכלל ונקרא כוש בעיקר ומין א פסיקורם

והוא עלת כל הכמנאים וכו הוא קיוס כול נוציאות' וממנו יומשנז במצוים כח הקיוס ואילו נעלה על לדנינו דיטול כל הכמנאים וולתו לא צטלה ותיארת בעצורם ולא ספרה כי שמו מהמפך אשר אין צורך וולתו לתמיאתו

הוא כוד אל שדי כלות' שיש די באלהמותו לכל באי עולם והוא יתברך אין צורך לכל העולם ולא לאחד מכלליו או מפרטיו ובכל כרא לכבודו

כל על דרך משל לשני בני אדם העומדי בחמ' כשזורחת בתקופה להאחד יש יגון גער גדול מאוד ולשיני יש שחמה ותעבונ גדול מאוד ואם יהיה הדבר כהפך או שניהם אינם לא בעלה זרוחת החמה בעבורם ולא חברה כי מ"ת החמה זרוחת ומאירה כזוהרה כדירכה ופ"ד המשל האמת הזה באמת גם העליונים אינם י יודעים איך השנחת השי' עליהם למיין די וכוא במזמור לאסף ברמו ואני בער לא אדע להשיג את דעתו שהיא סגורה ומוקפת בדעתו של אדם כ"ש שדעת האדם בתוקף עכל כד שלא יוכל להשיג הוית המקיף שאין תכלית ונכול והוא כורא על' יתברך לעד

<p>'מהדישת' דל השכלים וכל אשר נתוכס "דל' הדומה הנומח החי ה קמדנר היסודות ה הגוללים והשכלים הן מכשה וזוהו שחמר שלימה פ"ה חנות' בשים בנת' ביתה חנכ' פמודי' ש שבעה ובקח עיני שכלך מה שנת הרומם ז"ל ו מהדישת והגוללים</p>	<p>וכל צלעדיו ח מהדיש' והגלגלי' והיסודות וכל אשר צתינס יצטרכו צ צמיאות' אליו צ לחו' ולפעד צסוך אכנו ה' אלהיך נ בווי ליחיד להיעד צרוך ה' המצורך לעולם ועד</p>	<p>מהדישת' דל השכלים וכל אשר נתוכס "דל' הדומה הנומח החי ה קמדנר היסודות ה הגוללים והשכלים הן מכשה וזוהו שחמר שלימה פ"ה חנות' בשים בנת' ביתה חנכ' פמודי' ש שבעה ובקח עיני שכלך מה שנת הרומם ז"ל ו מהדישת והגוללים</p>
---	--	--

חזרת קורט

עיתק

סמינו הוא יחוד ה' יתב' ולדעת כי הוא

עלת הכל הוא אחד המין הכללי ולא כ
כאחד המין 'הברטי' ולא כאחד 'המורכב'
הנחלק לאחדים ולא ענף הפשוט א
אשר הוא מקבל החלוק

מדה שמים גם לאר שיהטע
ולכך הזכיר מר"ב רן כעב אחת
הש' כי כבר חטאו
היא כמו נוסח שפוא כולל כל מימי
במחים ומימי בעלי חיים
הברטי כמו תק האל' עת גוש
כולל ראובן שמעון לוי
במזוה האדס ראובן עת וכל
אחד פאבריו מורכב מד' יבדות

ולא כאחד חטור או הוסיף או פירוד ולא כאחד רות התכווין אבל
הוא ית' שמו אחד שאין כמוה' בשום פנים אחדות מיוחד צמוד שחע ישראל
אלהיונה' אחד צורך שם צמוד חלכות לעולם ועד שלים בכל שם קטות
צמין באישיו' לא תשא את שם ה' אלהיוך לשוא צורך הוא אשר נכתבו
עניעמתי ולחחוק הראות מתנו בעלם צורך שם כבדו לעולם
כמו אחד מן ד' יסודות שהיא אינו מורכב ע"מ יקבל החלוק לחמי לשלש ולרביע
ולכמה חלקים

אעפי' שאחד בתמין הוא עי' אל שמים ואל שאר חספ' כי לא יתכן מציאות השמים
אם לא ימנא האחד והאחד יכול להמנא זולת השמים ע"מ הא' ראש המטיים
טובל לחלוק לשלש ולרביע ולכמה חלקים

ע" האותיות הנדולו שנתורח כי הייחוד פדות בין ישראל לאכיהם שנשמים כ'
ג' שבעה חסר ו' על שם שביעת שלים ככל שם קבוות בין הסוד כספר יכר' שא'
שם היכל הקודש מכון באמצע

השלישי שהוא ית' אינו כינ' סמנאי' בשם של ארבע גי'
גוף ולא כח בגוף אינו גיף ולא כח בגוף

עתיק

ולא כח בגוף כי הגוף צריך תדיר דבר זולת שהוא חק פתח
מדת הרחמים כ שיעט' מחזיק את נפשו וכוונתו וכל' לע ד' עד' שהוא רומה הסוד
בדמוכה תאלי אלי ומאסריהו מעש מאלהי' מעט' מחייטו עקרו טנש כלות' מחייטו
למה שכתבי וגם של אדס שהוא אכילה ושפי' הוא דבר גשמת שבו חן מתנו
לשון חוץ עיקרו הוא רוח חיים שבו אם יסתכ' שקושרי' את נארו שישאר
את רוח בקרבו אי אפשר להתקיים ולעמוד בחיותו אלא צריך רוח חיובי לקים את
רוחו טנש כלות' קור וחוס הראוי לקיים מוג טנש הוא חונק מענו וגם חוס הראות
שבאדס לא יוכל לעשות בעלתו כשהוא בחושך גמור אלא צריך לאור חן עתנו
שיורח ואז יכל לפועל וכן לא יוכל לעמוד או לישב באור אלא צריך דבר גשמי הוא
חק מתנו' שיעמוד או ישב עליו הרי מתאר כי הגוף או כח הגוף יעטק דבר זולת
לקיומו אבל בורא שלם יוגר ככל ית' זכרו לנכח אין גוף ולא כח בגוף וסכן מאד כי
פוא מסא גדול בעקרי סדת

חזרת קודש

ולא ישגוהו משינוי הגוף ומקרוו כמו התבועה והעמידה או שאר שנויים
 ולא בעצם ולא במקרה והתארים הנזכרי' על הש' ית' הוא דרך העצרה
 על לשון בני אדם כאשר מורגלים כמא' חזל גדול נחן שלנביאים שמדמין
 שלימות בחמד' מנד נורתם גורה ליוגרה

ולכל גוף גווה וטרה יש לה גבול או שיעו' קץ ותבלית אבל לצורא הכל ית'
 לו ולכחו אין גבול או שיעור קץ ותבלית על כן
 אין לדמותו לכל תמונה גדולה או קטנה כ'
 צבד כי לא ראית' כל תמונה
 רל נורת הדבר המושג' כחוש
 ואש' אמר במר' עה ותמוכ' ה'
 יביע "רל אמיתתה' ישגו
 פי' הרמזס' זל

דש נהטיכסיה שלא ראו אור צהיר סופרין שגוף עב וחותר גם הוא חזק יותר ממש
 שהוא רוחני ואינו נשתי והס' יראו טעיתס כמו שראו שחומר האדם כל והרוח תשוב
 למקומו רל רוח הכימי שהוא זוהר הנשמה הנלקח' מכבוד רוח הקודש ועיין לקמן
 בעיקר יג' ועו' ראייה אמיתי שהרי ג' החושים הרוחני' שהס' ראוי' שיעשה רוח
 לא השבע עין מראות ולא אוזן משמוע ואף להריח וב' חושים הנשמייס טעם ונישוס
 ילאו וישכע מהרה כמלא שרוחני חזק מנשמי' עיין לקמן בגי' הנה גליתי קצת מ
 ינחברי וזושר אמר נשיעור הקומה "אר ישועאל כל היודע שיעור הקומה
 בו' מוכטח שהוא בן עה" ואני ור' עקיב' ערכיס בדבר הדבר נאמר על הכבוד
 הכבדא המראה דעיונות לכביא והדוגמא מהחמ' המברקת במים ומבריק כגדו למעל'
 על הכותל וההברק אינה כוגפת במי' כדעת הר"ח וזל התבין סוד מלא כל הארץ
 כבודו ברוך כבוד ה' מעוקמו אשריו וטובלו כי חס על כבוד קומו שיטכיל וידע כ
 כבודו ואזיבין ויאמין כח גדולות האל ית' והוא סוד וכבודו היא אמנותי רל עי' כבודו
 חכי מאמין במכה הכל שהוא אל ית' וגם פוכל לפרש מלא כל הארץ כבודו נאמר על
 כשמת הכדיקים המעדי' על שלימות ית'

הרביעו שאדני רחוס ית' קדמון לכל מוחלטת כי הוא
 ראשון וסנה לכל וחדש את העולם

עיקר

עדת רחוס לכניס משורת הדין לאכ על בני' אס כנכסת נשפרי אורה ותנעת
 כאלני תבין כי כוכל לנטוב שס' אלני לעיקר הרביעי ואס חנס לתך תבין אלני
 רחוס ית' קדמון שהוא בסגנון אלני רל את' החלות ככתבתו בעיקר הרביעי
 בשתבשו ונקני מנחמי הטבע שבוט גדול וחוסני' שקדמות השלם אינו ליאות כחוקו
 ושיכרא יש עיין ככלל הכימכע' ואס הש' ית' לא יברא כימכע כגון דבר מרובע שאלככיכו
 סוה לכלש אין זה קינור כינלתי כן הוא שלא יברא יש עיין כוס חסבו עחשבות אין
 לא כן על הש' ית' וחלילה לזרע הקודש לשמוע להס' אך יש לידע כי כל מחדש יש לו מחדש
 זרל ית'

הדרה קודש

הוא הש' ית וידוע שהחכמה אלכית קדוה לשלם בקדוה מעלה ובקדוהם
עלה כמו שאת' חול' שהטורה קדוה לשלם אלכיים שנה והית' כקמיש ביד
גבור ונתה חכם גדול שלשן קדוה אלכיים שנה חן עלות נשיתבות כי בודאי
שלא היה נעשה הפוח' גלגל למטות בו שנים' אלא קדוה בקדוה מעלה ו
ואלכיים שנה שלשן חלוק' ושנים לשון שנה ויהי כיון והטעם חנו' בנה השם
'בחכמה יב' ארץ וגם חנו' הטעם חנו' הטעם חכם לא יעשה דבר לבעלה
אתלת מחנה הקדושה היא סוף הנעשה וכדו החכמה מאין תמצא וכמנא
'היה' בחכמת בראשו קודם בראו' שלם להחיל חן לכבודו וכאשר חידש את
השלם במחנהו ברא' שהקיס בדבר ה' שנים נעשו וברוח ביו כל נחום וכל
בשלים עבר ארץ רמו' לשלם שתחת נכס הכבוד הרי כדר וכוד הברית' לנכונים
ועתה ראה בעיני לבך והתבונן בשלך שברא יש מאין מוחלט והוא מאמר
הראשון מתורתנו הקדושה בראשית ברא' אלהים ותעשה מאמרות ויאמר
אלהים ויאמר אלהים הרי בעשר' מאמרות ברא השלם כמנא שולכית עשירי
יהי' קודם להש' ומחנה בראשית' ואח' דיבור וכח הדיבור רוחין וה' עלות
בקנה אחד בקנה אחד מלאות ועובות וכוכה אגלה לך לעד חח ביו
מחמת וכו' רמו' בור' אלכיש הגדול שלם שתחת נכס הכבוד של' לשלם
יאמר הוי ארץ וכלשוכיו בקרא חומר הראשון וחכמי הטעם קראוהו הו' לי
בלשון יון והיה בו כח ד' יבדית ומחמת שלא יבא' לאור הויתן קורא אור
בלשון הקודש תכו' והוא שלישי בברית' ונרמו וכל שלם עבר הארץ כי
קדוה לו מחנה ודיבור והכיר ה' יבדית והארץ הית' תכו' וכו' ו
וחסך והוא אש הכבוד ורוח אלהים ולקלוהו קראו איתו רמו' אלהים על
פני הים הרי הכיר עבר אש רוח מים ומחמת ש'ו כראה טיב' מניא'
השלם בקרא טיב' כפי הכונים אש תבין רמו' דברו הנה מה' טוב' והסוד
ורא אלהים את האור כי טיב טוב יתר כבוד לשנו' הנה רשתתו ביו דבש א'
אשר בו יאירו עיני המטבילי' לעד' לבעל כש היודע מסוד כפר יבירה ומתין
שעלידי חכמה שנקראת ראשית ברא' אלהים את השלם בעלגל האותות כ'
בנרמו הש' קנני ראשית דרבו קדש יתעלו' מאו' וכן זה הסוד כתב אברהם
איתנו ע'ה במשנתו ח'ל' כל' בחיות פלאות חכמת' ברא' הש' ית' עליו רמו' ל'
למרה המתחלת כל' ומחייבת כל' שמתו הוסתת השלם ואו' תוכל לחדש
ברא' בלשון ברא' אית' לחם כי דברי רז' לא נעבר' אחת מהם איתוס יהי אור
ויהי אור כי כחל' מאור השלשון והיא נרמו בחכמת שלמה אפרין עשה לו התלך
שלמה יעבי' הלכין כין תבין כי הוא מדברי נעשה בראשית גס עין לקמן
בעיקר ח'

בברית' שנים וארץ וכל אשר מהם ובהם ומאכס כנרא את כל *

מדרגת קודש

בתיב התיב יש תבן צהידוטו
 זכור את יום השבת לקדשו
 והוא ראשון והוא אחרון כי
 הוא קודם לכל קודם בסוד
 מעיכה אלהי קדם וכן ית
 סמו לעד צדולתו צדוק שם
 צדוק מלכותו

אשר נהם וראוי את השמים ואת ה
 כארץ

מתוקן ומקובל לכיים עיקר הדין
 שהשי' ית קדמין יתברך שמו בגדולתו
 צדוק שם כבוד מלכותו כי מן שפע מן
 מדת "מלכות שהיא מעט מן כבוד שופע
 לביישות של "מלכות וממשלה גם ל
 לתחתיו ומי שמאמין שישיב וחוץ בלי
 עור העליון בקרא קובץ בנטיע' ומשריד
 אלוף כי קובץ במהשבתו הנטיע' מן השורש
 שורש והוא מכלל שוכחי האל שא' כלכ נחי ושוכי ידי עשה לי את החיל הזה
 והסוד הזה כרמו בפסוק מלכותו מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דר ודר ו
 וברת' בדברי חכמי ז"ל והמתבשר לכל לראש פי' אפילו ריש גרנותא מן שמיא
 מנו ליה וכאשר השפע הנכבד מן השכיכה לתחתוכים בעלכות וממשלה גם
 השפע בכל מימי נתיים וכמוס בסוד שכל' ככוף הבריאה ברא אלהים לעשות ששפת
 מבעי לי ופי' החכם הגדול ברא אלהים השרשים בכל המינים שמתן בהם כח
 לעשות דמות' ובעל הסוד רמו הדבר בתחילתו ויגע בניכור באחריתו צדוק
 פשה בראשית שהוא בלשון הווה יבעק למתן מסודו מעשה בראשית

כמו שכל ליראה את' הגבד
 וכחן לכתוב זה הלשו' שהש' ח
 חנון שלשון השסוק וקראת' ב
 בשם ה' לפיכך וחסותי וסייד ת
 מדת חנון לעיקר הראוי לו ל
 לעבדו כי 'חנון המרבה לסלות
 והוא מדרגת חכם

החמושי
 שהש'

התחנה

ית' חנון ראוי לו לעבדו ולרוממו
 צהביון לב וצדבור וצהרמת קול
 זע"כ הזכיר משה רע"ה ואתחנן לשין חינון והוא מדרגת חכם

כי מעלת הדיבור דומה האדם לנלאכי השרת גם
 הדיבור הוא המעשה וראייה מעדים זומני' ומנדק' ו
 וברית כרות' לששתיים' כשהם עב הלב בסוד קרובים'
 לכל קראיו וגו' ועב' סוד התפילה ארומתך אלהי ה
 וגו' ומילין דאפיך בר נש מופתי בללותא סלקא ל
 לעלא זוהר

רלא

הדרת קודש

ואותם התייחס האומרי הכוזבים שאומרי
העולם כוהן במזלות ואין לו מכהיו כנון
התגריים שהיו עובדי' לתול עלה ואומרים
שהוא עליין וע"כ לא היו שוחטי' כאן ואולי
גם המושעים בישראל האמינו שגזל שור ה
הוא נמשלה העליונה ואמרו שה' הגלחת

ולא יעשה נן לזולתו
בזין למלאכים ולכנבים ו
ולבלבלים וליסודית ולכל א
אשר הורכב מהן

יוסף הגדיק שזא עבד למצרים והוסלט שם בכור שורו הדר לו וע"כ עשא
העגל מן הזהב ועגל מן יומא כקרא שור כמו של' שור או כשש וגו' ועשו ה
העגל לא הסביק זהם להיות כשור גדול וכא' ורב תבואה בכח שור וגם ה
האומ' הארוכה רחוק' מן האמת העבריים שהיו משתחווים לאבק רגלים ואיך
יתכן לאדם להגדיל ע"ז באמת אבק רגלים' ולכן כל' שהיו עובדים לחמה כ
כשהחמה בתוקפה וע"כ לכבודו לא היו רוחצים האבק מרגליה' בניס רק היו
גוסרים בידיים ותשימין אז בכלי ומשתחוו' לו אז בכלי וכן כמה אומות אבל
לכחו עם ישראל עם הש' מאמינים בצורא עלים ומכהיו הכל יתברך ויתעלה

שכ' בדברי שלמה
ע"ה כי אתה לבדך י
ידעת את לבב בני א
האדם ולא ידעו עז
שודיעי' השם ית'
שכ' ברכו מלאכיו
גבורי כח עשה דבה
לשמעו בקול דברו וכל'
ברכו השם כל כלאיו
משרתיו עשה רצונו

ונן לא ישימם מליצים נגד השם ית' כי
ידיעתם בשכל ובהיוון האדם תע"הו כי לא
ידעו מה הוא וכולם מוטבעים ו
מונדרחים על פעולתם ואין להם רשות ולא
צחורה אלא מרצונו ית' וכל רגע מרבעים
טייכים לחסדו לבצורתו ולרחמיו הגדולים כי
תלה ארץ על בלימה בשם כעלם ניתחת
זרושת עלים ובהרסת הטבע

כמו הכנאי כשזכה היות אין שייך להכנאי עז כי עומד ינאליו אבל התלמיים
כוזבי' וקיימים בזו השכיכה כדפי' לקחן מהגלגל היומי שהוא גלגלה תשיבי התקוף
העול' ככ' לשעות גלגל' שעיני שתחתיו מקיף בכמ' אלפים שנה כי הוא גלגל הי"ב
מזלות ועוה ינון הריסת הטבע לעיני' אבל מה שהארץ שט על המים ו
והרוח היא נחמ' שהעול' מרכז להגלגלים ועומד בהכרח כך מנח מהירות ה
סילוך הגלגלים ביז רמה ברטון הצורא אור' ית' וית' ואי' הריסת הטבע
והמופת על זה תקח אחד מחשוקי חבית שקירין רייף כל"א ותניח בתוכו נרור
או מים בכלי אחד ותסתב פמהירות ובכח לא יסול הכו ר או המים על הארץ
כי מחמ' המהירות שולט בו האור הנקע בחזק ואינו מכיחו ליסול

חדרת קודש

במיד הוציא יש מהן בחידושו
 זכור את יום השבת לקדשו
 והוא ראשון והוא אחרון כי
 הוא קודם לכל קודם בסוד
 מעיכה אלהי קדם וכן י"ת
 שמו לעד בגדולתו ברוך שם
 כבוד מלכותו

מתוקן ומקובל לסיים עיקר סודות
 שהש' י"ת קדמון יתברך שמו בגדולתו
 ברוך שם כבוד מלכותו כי מן שפע מן
 מדת "מלכות שהיא מעטר מיכוד שופע
 לנטיעות של "מלכות וממשלה גם ל
 לתחתוני ומי שמאמין שיש כח וחוק בלי
 עור העליון נקרא קונץ בנטיע' ומשרי'
 אלוף כי קונץ במהשבתו בנטיע' מן השורש
 שורש והוא מכלל שוכחי האל שא' כלכ כחי ושוכח ידי עשה לי את החיל הזם
 והסוד הזה כרמו בפסוק מלכותו מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דר ודר ו
 וברת' בדברי חכמי ז"ל והמתנשא לכל לראש פי' אפילו ריש גנותא מן שמיא
 מנו ליה וכאשר השפע הנכבד מן השכיכה לתחתונים במלכות וממשלה גם
 השפע בכל מיני נתיים וכמוס בסוד שכ' נכוף הבריאה ברא אלהים לעשות שעשה
 מבע לי ופי' החכם הגדול ברא אלהים השרשים בכל המינים שנתן בהם כח
 לעשות דמות' ובעל הסוד רמו הדבר בתחילתו ויגע בניכור באחריתו ברוך
 עשה בראשית שהוא בלשון הוה יבעק למיני מסודו עשה בראשית

כמו שכ' ליראה אתי הנכבד
 וכנון לכתוב זה הלשו' שהש' ח
 חנין שלשון השסוק וקראת ב
 בשכ ה' לפיכך וכוונתי ושייך ת
 מדת חנון לעיקר הראוי לו ל
 לעבדו כי 'חנון המרבה לסלוח

החמישי
 שהש'

העיקר

ית' חנון ראוי לו לעבדו ולרוממו
 בהגיון לב ובדבור ובהרמת קול
 וע"כ הזכיר משה רע"ה ואתחנן לשון חינון והוא מדרגת חכם

כי מעלת הדיבור דומה האדם למלאכי השרת גם
 הדיבור הוא המעשה וראייה מעדים זומני' ומנגדק ו
 וברית כרות' לשמתיים' כשהפ עכ הלכ' בסוד קרוב' ה'
 לכל קראו וגו' ועכ' סוד התפילה ארומתך אלהי ה
 וגו' ומילין דאפיך בר כש מקומי בכלותא סלקא ל
 לעילא זוהר-

ר"ל

חדרת קודש

ואותם המינים האומרי' הכופרים שאומרי'
 הפעלם כוהן במזלות ואין לו מכהיה כנון
 המגריים שהיו עובדי' למזל טלה ואומרים
 שהוא עליון וע"כ לא היו שוחטי' לאן ואולי
 גם השושעים בישראל האמינו שמזל שור ה
 הוא במעלה העליונה ואמרו שהי' הנלקחת
 יוסף הגדיק שזא עמד למגרים והושלע שם בכור שורו הדר לו וע"כ עשא
 העגל מן הזהב ועגל בן יומא כקרא שור כמו של שור או כשב וגו' ועשו ה
 העגל לא הספיק זהבם לסיות כשור גדול ונא' ורש תבואה בכח שור וגם ה
 האומ' הארורה רחוקי' מן האמת הערביים שהיו משתחיים לאהק רגלים ואיך
 יתכן לאדם להגדיל ע"ז האת אהק רגליה' ולכן כל שהיו עובדים לחמה ב
 כשהחמה בתוקפה וע"כ לכבודו לא היו רוחצים האהק מרגליה' בעים רק היו
 מסירים בידים ומשימין אז בכלי ומשתחוי' לו אז בכלי וכן כמה אומות אבל
 אכחו עם ישראל עם הש' מאמינים בבורא עלם ומגהי' הכל יתברך ויתעלה

וכן לא ישימם מלינים כגד השם ית' כי
 ידיעתם בשכל ונהגיון האדם תו"הו כי לא
 ידעו מה הוא וכולם מוטבעים א
 ומוכרחים על פעולתם ואין להם רשות ולא
 בחירה אלא מרמזו ית' וכל רגע מרבעים
 ט"ינים לחסדו לבצורתו ולרחמי' הגדולים כי
 תלה ארץ על גלומה בשם כעלם מתחת
 זרושת עלם ובהריסת הטבע

כמו הכבאי כשכנה הבית אין שייך לסבאוי עוד כי עומד מאליו אבל המלאכים
 כווכי' וקיימים כזיו השכיכה כדפי' לקמץ והגלגל היומי שהוא גלגלה תשיעי המקיף
 השל' ככ' דששתו גלגל שמיני שתחתיו מקיף כמת' אלפים שנה כי הוא גלגל הי"ב
 מזלות ומה עומן הריסת הטבע למיני' אבל מה שהארץ שט על המים ו
 והרוח הוא מחמ' שהשל' מרכז להגלגלים ועומד בהנרח כך מכח מהירות ה
 הילוך הגלגלים ביד רמה כרגון הזורא אות' ית' וית' ואי' הריסת הטבע
 והמופת על זה תקח אחד מחשוקי חבית שקירין רייף כל"א ותביח בתוכו כור
 או מים בכלי אחד ותסבב במהירות וכח לא יסול הכור או המים על הארץ
 כי מחמ' המהירות שולט בו האויר הכתקע בחוזק ואינו מביחו ליסול

חזרת קודש

ס' דו מושלג
 למצויים ינעם
 כי הפעולה ב
 במאמר ולא ע
 ע"י כלי ודוק
 כמה שאמר ב
 בדבר ה' שנים
 נעשו וברוח סיו
 כל נבאס

חדושי הארץ טובתנו ורעתנו להודיע לבנו
 האדם בצורתנו ואלהי' לבדו שופט נדק זה ישפול
 וזה ירום בסוד לא יהיה לך אלהים אחריו וכאשר
 כל היכולת רק בידו בן די להאמין ביחודו צדנו
 עמאס אלהינו והשמיעו כל תהילתו שהכל צדא
 לבדו ברוך ה' אלהי' ישראל עושה כפלאות ב
 גדולות לבדו

אפי' לרשעים אם ישונו כ"ס
 להנזיכס אם עברו בשגגה

וידוע באמת שנשמת ה
 האדם היא אמתנית בין הנבואה'
 ובין השפלים ואח"ל קרוי' אדם
 כודו מהמושלג למשכיל ובהפך
 כר רשעים יעדך ומזה תבין לא
 המתנים הללויה כל הכשמה ת
 תהללה והסוד ההוא כרנו
 בכל יום אברכך ואהללה שמך ל
 לעולם ועד כמה שאמר כנר א
 ארומתך אלהי וגו' למבין ינעם ע
 עיין לקח' בסוד מה ה' שאל ממך
 כי אם ליראה את ה' אלהיך וגו'

ומה שארז' משחרב בית המקדש נתגה
 נבואה לשוטים ולתיכונת כל' שהוא ע"ד משל
 למלך ככבד שמתנדב בכל יום ויום ליתן לעניים
 הנזיכס' זהו אדומי' ולימים סרחו העניים כנדו
 ואיכס ראוי לקבל עוד את כדנעו ומרוב רחמיו

עיקר השישי שיי' יתצר'

ארך אפי"ס ת
 משפיע שפע הנכבד כבוא' אמת. על
 מקנת בני אדם זכו החמר ושלמים
 צדעת האנושית ומשכילי האמת
 ויתשוב נפשם וכה עד שיקבלו האמת
 ונורת השכל וא"כ ידבק
 השכל האנושי בשכל הפועל וישפע
 עליו ממנו שפע הנכבד עד שיודלק
 שכלו כי כר"ה' כך הפירוש במשלי ב
 בשמת אדם בסוד היום הזה ראינו
 כי ידבר אלהים את האדם ב
 בשכל איש האלהים
 כבוא' ומזה אשר עשה
 לבו את הכפ"ס הזה
 מראוי גם ליקר

אדרת קורש

ופתני קומר ו
 וזורה ותזכה ל
 להאריך ימים כ
 כנד את אבך ואת איך

מדת רב חסד לאחר
 התשובה ויא' שמכריע
 הכף הזכו' על כף החוב'

השבעו שני' יתנך רב
 פס'ד המשכיע מטוב

עֵינֵי

שבע הכננד

ר' רב חסד לנריכ' חסד שאין להם זכויות רבות
 להכריע על החובות כמו שמכינו רב חסד מעט
 כלפי חסד לפי שתחנה עיונות ומחנה זכויות כותן לא מאכרו הטוב שהוא אומר
 חסד ולכך בקרא רב שהכל גריכו' לו הוא של חכון ורחום ה' ארך אפים וגדול
 חסד וסמך ליה טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו כי הוא כותן להם מאוכרו ה
 הרב ומכריע הזכויות וכש' לאלו ששוכותיהם רבים שנריכים יותר מאוכרו של
 חסד

יש שאלו' למה זה העיקר משרשי'
 האשמה שמעלת כנאות משה רעה' על
 כל הנראו' וי' לשאם לא היה מעלתו על
 כלם הייתי לומר שיוכל האדם או לבעל א
 אחד מדבריו כי אולי היה שקול כמשה
 אגדול ממנו ועכ עיקר גדול הוא ש
 שמרעה עבחר ברואיו

על מרעה יותר מעל כל
 הצדואים הקדמונים ממיני צ
 בני אדם והצאו' אחריו והגיע
 צתכלית רום מעלת האנושיות
 עד היגיע למעלת המ
 המלאכים ונכלל צנת המלאכו'
 ולא נשא' לא מסך ולא סתר
 שלא קרעו ולא מכעטו מונע
 גשמי ולא התעכב צו דבר
 חסרון לא מעט ולא הרעה
 נתטלו ממנו הכסות הקדמות
 והמרגישות

כי החומר מחינה גדולה מסך מ
 מונע מבדיל מהשגת השכל עיין בפט'
 רמז שם מסך מחינה מבדיל ג' פעמים
 ע' וכוה כודכך משה רעה' לנמרי והוא
 בני' ק'ך ועל כן יהושע מלא חכמה כי
 סמך ושנות משה רבי' ע'ה כמי ק'ך וע'ש

בהשגח

חזרת קורש

כא" השכל בלבד וברוב שמחתו בנה שהשיג במצמד
 המקדש לחם לא אכל ומים לא שתה כי כתחוק ה
 השכל עד שכתבטל כל כח עב בגוף ואז היה כיוון
 מזון "תבארת שכללוה מכל המדות מזורף לזה שא'
 "כליל תבארת" בראשו "כתת בעמדו לשיך כו' לשי
 שראה באשקלריא הנאיר' ומזהר הזיו הוא קרן
 אור פניו כי קרכיכ מידולו ר"ל מידושל זיו ש
 השכיכה למשה ואין להקשות שהרואה בכיוון
 זיהור' החמה בלא יכהה ויחשיך את אור העין שאין
 ואהבה בעמנו' ואף חכמת אדם תאיר פניו ו
 חושה רכיכו ע"ה עליה וכינש אל המסילה העלה ביתאל שעלה אליהו הכניא
 ע"ה ברכנאש ובסיאש וכפלה אדרתו שער מעליו וע"כ כמותו לא כהת'
 עינו ולא כס לחה כי מת על פי ה' שהוא השכיכה כדאית' כשנא כמאל ח
 השר ליטול כשמתו שלא הכיחו לקרב אליו ואלכו והמנן רמו הד' רים אולי ישקוש
 המיית חומרנו הגס והעכור עיין לקמן בעיקר יג' וי"א ובגליון הכה גליע'
 קבת אכתיי טורה ובסמוך לו בגליון" הכתם וכחמרתי ובסוף הפרש

בהשבת ונדעת' כמו
 המשתוקקת ולא כ
 כשאר "צו כא" השכל
 בלבד" ובלא תלאך א'
 אמנעי היותה כ
 כדואתו אך דיבור
 עם דיבור

לדמות בורא לכברא
 חושה רכיכו ע"ה עליה וכינש אל המסילה העלה ביתאל שעלה אליהו הכניא
 ע"ה ברכנאש ובסיאש וכפלה אדרתו שער מעליו וע"כ כמותו לא כהת'
 עינו ולא כס לחה כי מת על פי ה' שהוא השכיכה כדאית' כשנא כמאל ח
 השר ליטול כשמתו שלא הכיחו לקרב אליו ואלכו והמנן רמו הד' רים אולי ישקוש
 המיית חומרנו הגס והעכור עיין לקמן בעיקר יג' וי"א ובגליון הכה גליע'
 קבת אכתיי טורה ובסמוך לו בגליון" הכתם וכחמרתי ובסוף הפרש

תרגום אונקלוס ממלל עם ממלל

הוא שכ' בבל ביתו נאמן הוא ר"ל ב
 בית ישראל שהם כדני בית כלפי מעלה
 "ענו ימים טרח משה בשביל ישראל ו
 וגם בסוף הה' חומשי' עולה גי' עכו' ג' ע
 פעמים ארבעים עולה ק'ך' ו' ימים ששהס
 בהר סיני קודם שדבר הש' ית' עמו ל
 להתענג מזון שנמעו כרי הכל קבו כמכיון
 עכו

השם ית' מקרבו צהיר
 פה "אל פה אדבר צו ובכל'
 עם הש' יתברך היה נאמן
 ועביו' קעשיר ולמסכן לפניו
 לא היה כמוהו ואחריו לא
 יהיה כן כי הוא
 מצחר "ברואיו ב
 צרוך" הש' ש
 "שאלק" מחמתו
 ומסודו ליריאיו
 שכ' לאקס
 כבי' וגו'
 "בת משה

כי קרן עור פניו וגם ידע מסוד האל

הדירה קודש

דירה קודש

השמיני ש"ו אל
 אמת נתן לנו
 תיר'ת אמת והוא הכמא'ת עתה
 צידוכו

מדת אמת שמאמת דברי'ם
 הטובים כדכתיב ואעשך לנו
 גדול ונתנו ובני רהבי' עלו
 למעלה וי"א. אמת קודש' ה'
 התשובה עשה דין אמת ולא
 לזכר משורת הדין על לשון

השסוף ודבר אלהים את כל הדברי' האלה לאמר אל"כי ומא'ת הכניא הש' א'
 אלה' ה' אמת ומה טוב ומה נעים המדה אמת בעיקר הורת אמת כי אמת
 תה' ארת הח'כמה ורמו הפוד ותחת רגליו כמעש' לבנת הספיר תורה ומזה
 מוזן השתחי' להדוש רגליו של הק"בה ואנו משתחיי'ס להדוש רגליו קדוש הוא
 כי ספר תורה הדוש רגליו של הק"בה ואנו משתחיי'ס להדוש רגליוני קדוש ה'
 הוא השם ית' למשכיל יבעש כלב כהן כי "אמת" מארץ "הנמח ונדק וגו' ר"ל
 בשביל אנשי אלהה נדק משמים נשקף הכה משרש רותמו שאומרו' כשמוכיאי'
 ס'ת וגם א' אח"כ פעש שני' רותמו ה' אלהינו והשתחו'ו להר קדשו נגד הר
 פיץ מעינות שבינתו כי קדוש ה' אלהינו ולו לבד הגדולה יתברך ויתברך לעד
 ולנצח וכו'

והיא כולה מהשם ית' הניעה למר'עה בהנעה הנקראת
 דיבור ומשה רגזו ע"ה נדמית הסוכר נתב וחקף מפי השם ית'
 מדברי הימים וענייני התורה ומצותיה ובעל
 פה קיבל הילכותיה משכטיה ודקדוקיה ו
 ונלו' לציו מי באמן לשלוח
 וחסדה לנו השליח הנאמן בשליחתו כי הו' ית'
 שלחו ותורת השם ית' כולה אמת קדושה וטהרה

כי כל התורה כולה שמותיו של הק"בה ומעתה אין הפרש בין שמש ישרא'
 גבו בפרק חלק וע"כ ס'ת שחסר או יתיר אות אחת מסולה גס מכאן יבין
 המשכיל כי גדול שחר לימוד תורה וסוד שחר קיומ המנות ועיכש' עבירה
 בי קובץ נכניעת הבניין שבה נור עלמים די למתן שהבי' השם ית' הכתיר
 והבליע בתוך אותיות וסימור' ומליכות שבתורה את הסודות והכמות הנוראות
 ומשלאות הבעלות מעיני כל חי וזהו שאמ' דוד ע"ה הגל עיני ואביט' ככלאות
 מתורתך ואין לשאול למה נחה השם ית' כאלו הסיכווי' והמליכות הנאמרו'
 והנזכרים בתורה ולא לקח דברים אחרים ומלות אחרים הוא שאמ' הנתנו א'
 אלהים הנין דרגס והוא ידע מקומו גס אין לתתה למם הסתיר השם ית'
 ס סודות

חזרת קודש

וְשֹׁדוֹת וְהַחֲמָה שֶׁבְּתוֹרָה וְלֹא גִילָה אֹתָם לְתַפְלִיתוֹ הוּא עֲחָתָה שֶׁהַשֵּׁם יִתְּ
 יָדָע כִּי יִשְׁמְדוּ פְּרִי־יִשְׂרָאֵל וְהֵם יִפְעֲלוּ בְּשֵׁמוֹת הַקְּדוֹשִׁי בְּיָגוֹת עִבְרֵי הַפְּתִיר
 זְהַפְלִים הַסּוּדוֹת הַמוֹפְלְאוֹת הַמוֹפְלְנוֹת אֲמַנְסֵי בִישׁוּבָהּ שֶׁל מַעֲלָה מַגְלַה הַשֵּׁ'
 יִתְּ חֲדָשׁוֹת כְּמוֹסוֹת לְאוֹהֲבָיו וְלַלְמוּדֵי הַתּוֹרָה לְפִי הַשְּׁנֵת בְּחִי' וּמְחִינֹת לְפָנִים
 מִמֶּלְאֲכֵי הַשָּׁרָת שֶׁכ' וְיִהְיוּ עֹבְדֵי רֹאוֹת אֶת כְּכִי מוֹרֵךְ וְיִהְיוּ בְּהֵם יוֹתֵר מִכָּל
 שְׂרָאוֹת גַּשְׁמִיּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וְתִדְעַ שֶׁכָּל קוֹץ זִיּוֹן וְתִנּוּ וְאֵת שֶׁבְּתוֹרָה יֵשׁ תִּנְיֵי
 פְּעִלֵיכֶם שֶׁל הַלְכוּת וְסוּדוֹת וְקַלְתֵּי מַרְבּוּתֵי הַחֲסִידִים עִה" שִׁזְכוֹת הַתּוֹרָה גְּדוּלָה
 גְּבִרַת הַלְמוּד אֹתָם לְשִׁמְהָ יוֹשִׁפֵּעַ עֲלָיו מִשִּׁפְעַ הַבְּכַבֵּד מִיַּדֵי יוֹם וְיוֹם וְנִגְלָנוּ לוֹ ת
 תַּעֲלִימוּ חֲכָמָה כְּרַמְזוֹ דְּדִים יוֹוֹךְ בְּכָל עֵת כִּי שָׂכַר מַכּוֹה מַכּוֹה הַמִּשְׁכִּיל יִבְיָח
 סוּד ה' אֵל יִרְאִיו שֶׁהַלְוֹחוֹת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים רַ"ל כֹּל שֶׁעָשׂוּעֵי שֶׁל הַקֹּדֶשׁ כֹּה
 בְּתוֹרָה וְא' בְּסֵפֶר הַנְּהִיר עַל פִּי הַשֵּׁ' יִהְיֶה הָאֵדָם פִּי הִיא הַתּוֹרָה ו
 וְעִבְרֵי לֹא עִה" חֲסִיד וְכֵן אֵינִי בְּחֲכָמַת שְׁלָמָה חָכוֹ מִמִּתְקִים רַמְזוֹ לְתוֹרָה קְדוֹשָׁה
 זַעֲמָרָה וְלֹא כְּטֹמְאָה בְּטוֹמְאוֹתֵינוּ כֵּת' הַכְּבִיא הַלֵּא כֹה דְבָרֵי כֹאשׁ וְכֵן הַתּוֹרָה
 נִקְרָא' אֵשׁ שֶׁכ' אֵשׁ דֵּת לָמוֹ וְאֵשׁ אֵיבּוֹ מִקְּבֵל טוֹמְאָה כְּמוֹ הַחֲמָה שֶׁאֵשׁ זּוֹרֶחַת
 לְמִקוֹ טוֹמְאָה כְּמוֹ לְבֵית הַכֶּסֶף אִוֹ לְשֵׁאֵר מִקּוֹס הַטִּיבּוֹפּוֹת אֵיבָה מִקְּבֵלַת כְּרַחוּץ
 וְטוֹמְאָה וְעִבְרֵי מוֹתֵרֵי כָל הַטּוֹמְאִים אִפִּי מְזוֹרַע לְלִמּוּד תּוֹרָה וְהוּא חִי
 הַנֶּפֶשׁ וְאִח"ז אֵשׁ פִּנְעַ בְּךָ מִכוּוֹל כו' כִּי הַתּוֹרָה כְּתִבְלִין כְּגַד יִגַר הָרַע
 זַעֲכוֹת וּמַעֲלָה הַתּוֹרָה אֵין חִקָר וְאֵין מִסְפָּר וְאֵיבִיא אֹת אֵת לְדְבָרֵי מִן פְּסוּק
 הַשּׁוֹכֵן אֵתָּב בְּתוֹךְ טוֹמְאָתָם כְּדִי לְהַעֲרִי כָל הַמִּבְיָן אֵת זֹאת וְיִדּוּעַ שֶׁהַתּוֹרָה
 שֶׁבְּכֵת' כֹּאכְלַת מַחֲמָה שֶׁל מַעֲלָה וְעֲלִיָּה אֲמֵר שְׁלָמָה הַמֶּלֶךְ עִה" הַלֵּא' חֲכָמָה
 פִּתְקָרָא בֵּין תְּבִיץ כֶּשֶׁתְקָרָא כָל הַאֲ"לִיף בִּי'ת בְּמִלּוֹי תִמְנָא עַבְד אֹתוֹת כְּמִכְיָץ
 חֲכָמָה וְזֶהוּ שֶׁאֲמַר הַכְּתוּב הַשֵּׁם בְּחֲכָמָה יִסַּד אֶרֶץ כִּי בָרָא עוֹלָמוֹ בְּאוֹתוֹת
 הַתּוֹרָה כְּמוֹ שֶׁאֲרָתִי לְעֵל בְּעִיקָר הַרְבִּיעִי אִפְרִיז עֲשֵׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלָמָה מ
 מַעֲשֵׂי הַלְבָבוֹן רַ"ל מַעֲשֵׂי הַיָּם הַתּוֹרָה שֶׁמִּלְכַת אֲדַמְמוֹת הַשּׁוֹכוֹת

רמז שבת שבת ושבת וגם לחלוץ הכרמ ככהיר כי מצות האיברים חריג אבל המדות התורה אין מספר	אות אחת לא נעדרה ועל כל אות ואות סודות עמוקות וחכמות ופלאות כחול הים צהו' ארוכה מארץ מדין ורחבה מיני ים צרוך ה' אשר כתיב לנו תורת אלקותינו עלים נטע בתוכינו ענתן פיו לתענומות לעם צרוך אלהינו אבל המדות התורה אין מספר
---	---

לעב

הדרת קודש

והקשיתי שיהיה		לעב זה ישראל
נתן התורה כמו שהתחיל הברכה א	זנתן עו	שכ' עם זוינתתי לי
אשר בחר בני זנתן לנו שהוא עבד	וכו' כמו	ז' נ' אחד כלומר
וכל' שע'ד שלנך התם נתן התורה	נתן התורה	המאנינים האחדות
שהוא הווה כי השפע הנכבד הוא	בחימת	וכן מכפר העקרי'
יורד בכל יום תמיד ככרמו בכסוק	ברכת הטור'	י' והם יסוד ה
כטל חרמון שירד על הר ציון כי ש	שחתם	התורה
שכ כזה הש' את הברכה חיים עד		

העיל' והוא כוד ד' אמות של הלכה שהם לזק"נה בעלמא וחחימת התורה בחחימת הרכת המאורות שנהדש לבקרים בטובו בכל יום תמיד מעשה בבראשית שגם חותם יוכר המאורות ולכוד זה גם חותם האחר בעמו ישראל באהבה כי בכל יום הוא בחר מן היחידים אשר ה' קרא וזע והבין כי שניהם ר"ל תורה וישראל הן מן הדברים שעלו במחשבה קודם בראיות שלם ע"כ ככין לומר נתן התורה והוא בעמו ישראל באהבה שהוא חס"ד ודוק בחחימת כל קצרות בשמותו את טעמו כי אמת חותמו ואם תתבין ומלכלל ח"ים בחסד מוגעת ומוגעת בכבוד כי עמך מק"ור ח"ים ואולי ידעת קול גדול ולא יספך תרגומ' קול רב ולא כספך

עיקר פתשינו שה' ית' כונר חס"ד לאלפים לא החליף

לא החליף וכו' ואשר אמרו חז"ל בכמה	מדת כונר חסד מרוב'
מקומו' אלו ואלו דברי חיים ואיך יתכן אם	כל מדת נדקה דכתיב וחסד
אמר טהור אינו טמא ואם א' אסור אינו ט	ה' משלם וצד על' על יריאיו
מוותר לכן כל' שר"ל הק'צה אל חי וקיס נתן ת	ונדקתו לבני א'
תורתו דבריו חיים וקיימי' אכן תלה דעת ת	אדם מכאן שמתד טובה מ
גורתו בחכמי הדורות לפי ראות עיניהם ט	מרוכה נעמדת פורענות אהת
טהור וטמא אסור ומוותר להמית ולהחיות לייסר	על חמש ימאות כדנתו עישה
ולשטור לדון לפי העת והמקום לטורך השפע	חסד לאלפים וכת' פוקד ע
כמו שאמ' החסד אל השופט אשר יהיה בימים	עין אחות על כמים על שיל
בהם שהרי אליהו הנביא ז"ל הקריב קרבן כ	שלישי וכו'
בחר הנרמל ועקרו הכס ית' כפי טורך השעה	
זה אינו חילוף התורה מאחר שהסכים בתולה על' דעתם כמו שתלה בהם ק	
קידוש החודש ועיבור השכס ומועדי' חומים והין זה כי הוא יסוד הדבר	

וערת מעד רעבו ע"ה ולא תנא תורה מעם הש' ית' זולת' ולא

חזרת קורש

והיה זה לא תוספת ולא גרעון לא בנתב ולא בעל פה ועל תורת
הש' ות' כאמר לא תוסף ולא תגרע כי היא יתד כאיזן שלא ימוש
לעולמיו"ם בסוד ואהבת
את ה' אלהיך ושירת
משמרתו וחוקתיו ו
ומשפטיו ומצותיו כל ה
הימי' ברוך אלהינו ה'
אשר צמר בנו מכל ה
העמים
אהבת עלם גם בברכת התורה אע"פ שמתחיל הברכה אשר בנו אינו חותם
מעביינו כי כבר נפטר באהבה רבה שא' שם ובנו בחרת מכל עם ולשון וחותם
הבחר בעמו ישראל באהבה אהבה גי' אחד ונמו שלא החליף ולא יחליף את
התורה כן לא יחליף את ישראל באומה אחרת ובעיקר ח' פרשנו שהתורה
וישראל נסגנון אחד ועיין שם

פזיקר

העשירו שה' ות' כוש'
עון יודע מעשה בני
אדם כול' השגם' פרטית
באישו ובחלקיו ואפי'
נקיפת אנצו ולא יעז' לא על דרך השנאה ולא
על דרך העויבה בסוד הש' ות' עוכיו פקוחות
על כל דרכו בני אדם לתת לאיש כדרכו
ונכרי מעלליו שכל דיבור הוא חוקר לא
תענה צריעך עד שקר וגם על דעת
מחשוב ועמוד לא תחמוד והשם ות' ת
מוחז ורופא והוא מסיבות מתה"פך כרבע
עין לרע ולטוב לפי משפטיו ואם יש

מלת עון הוא שאדם
עש' עביר' כזדון שנהג'
בו כמו כיאוף ואכילת
איסור וכיוצא בו וראיי'
הכרת תכרת הכפש
ההיא עונה בה ומדת
כושא לשון כובש כלומר
מקנץ העומו וממעטן
בידו כדי שלא יכבידו
ויהיו כראים קטנים ע
עון ע"יגר הרע

כן הפי' של' מתהפך
באיוב

נדית

הדרת קורט

זדוק יקרה לו רעות עישה צחנת' ולא צמאורעות והט ית'
 גם משניח צבעלו חיוס שאיכס מדנרים וננמחים ונדוממים
 צדרך כלל לשמור המיכיס וההשגחה תקפה מאוד צדמים ה
 העליונים וצקדישי מרומס גם 'ציסידים' השרידים צעמו צרוד
 צצוד ה' ממקומו

ממקומו-רמו האבות הן הן המרכנה אברהם
 יצחק ויעקב הן י"ג אותיות שרה רבקה רחל לאה
 הן י"ג אותיות הרי כולן כו' אותיות נמסר השם
 של ד' וזכו זכור לנו ברית שלש' עשרה
 כי תעלת ה
 הגדיקים כאמר כי מ
 מלאכיו יכוס לך לשמרך
 ככל דרכיו מי גדולה
 השומר או הנשמר על
 כפים ישאוקך מי גדול הכושא או הכישא וכמא' ח'זל חביבי ישראל לחבי הק"כ
 יותר מן המלאכים אמנם המלאכים הנכראים מששת ימי בראשית המה ר
 ככבדי יותר מנבי אדם כי הכתו' מדמה לש' ית' למלך והמלאכים אל הערים
 ונבי אדם לעבדים

מדת פשע זהו המרד שיעשם
 האדם להכעיס בוראו ככון מדת
 עובר על פשע בעיקר שיעביש ל
 למי שיזיד לעבור כולו כי מדת פ
 פשע הוא שאדם עושה במוזד ו
 ואיכו כהכה כמו רובח ומבעיר ב
 בשבת וראי' מלך מואב פ
 פשע כי
 ככון לא תעבה דאיכו כונע ב
 בעדות כלל דאם לא כן הי' פסול
 לעדות

עֵינֵי יִקָּר
 הו"א שהשם
 ית' עובר
 על פשע בומל טוב למי שישמו'
 מנות עשה שצמורה ויעביש ל
 למי שיזוד לעבו' על מנות לא
 תעשה שנה אפי' דצור שהוא
 עוות מנה
 כ"ס העובר לא תנאף לא תגוב
 לא תרנח וכמו שהשם ית'
 הוא ה' זדוק וישר כן העושה

טוב הוא אוהב וסוכן למי ככאמר זדוק ה' צדקות אוהב א
 אשר יחזו פנימו והוא גמול הטוב שוביע הכבש המשכלת אל
 מלא העליון

חזרת קודש

על נפשות הגדיקים כא' בספר הזוהר "שמאל הלך עמהם לבתח החמישי
זהש לפי הק"ה ואו' רש"ע אשרי צנך בני אהובך אברהם יצחק ויעקב א'
אשרי הגדיקים הזוכים לה' וכשמיני' לשער השביעי שהיא ערבו' ונמי חיים
טובים מוצאי' שם וכל נשתייהם לדדיקי' כולם תמן כו' עתה התבונן כי על
עצמות כפא הכבוד ככאמר כולו לרוכב בעצמות ותחת כפא כבודו שהיא
רם וכישא יותר מנבואה שמים על הארץ כי המלך יושב על כפא רם וכישא
ואורו וטובו אין חקר שם מתעדכן ויעלזו בהגלה לעמיתת אשר אין בה ת'
תורה ונה רב טוב ההוא ולא כוכל לשערו ולדמוותו כי אין דמיון וערך א'
אלו לו להעריך את תענוג של הסמוך לכבוד האמיתי ועל הסוד הזה כא' •
יעלזו 'חסידו' 'כבוד' 'כבוד חכמים יתלבו מעבניה לעולה כבוד יתלבו והבין
בשכלך שכל התענוגים והנאות שבעולם ילאה האדם אלל הנאות הכבוד לא
ילאה לעולם וכן מעלת מלך בשר ודם על כל משרתיו רק הכפא שהיא ה'
הכבוד יגדל מהם וכוד זה רמזה חכה בתפילת ה' ממת ומחיה וגו' יריב א'
אין להושיבי עם נדיבים וכפא כבוד יתלבו והוא הכבוד המוכהר בכתר
מלכות עליון בין תבין גם ידעת סדר "העליון שמים רקיע שחקים זבול מנון
עצמות הרי גם ז' הכה משרתי לך גם הסוד המופלא לא תתן חסידך לראות
שחת תודעני אורח חיים שובע שמחות עת פניך נעשות כימיך נכח ו
וכנפשות הגדיקים כמלך הק"ה שם כי אם גלה כודו אל עבדיו ויהיה כש
הגדיק יודע ושומע מסוד ועצמות נזירת השם ית' שהיא מלך מלכי המלכים ה'
הק"ה אין ידן ויששש בחכמה ובאמת את העליונים והתחתונים בכלל ו
בפרט ושומע שמועית חדשות אמיתיות שכל חכמי לב גם בעולם הזה תאבד
וכנס' לשמעם ולהבינם שהשכל כהנה בו מאוד וכל תענוגיו גוברים לא ישיבו
לגוף אחד מיני אלק אלפי אלפים כמו הנפש לנפש המשכלת ואם תפקח עין
שכלך תבין מכאן הסוד ונתתי לך מהלכו בין העומדים האלה כי כפא
השמים עומדי' בדין עינין ומשמאל וכפש הגדיק הולך להיות מנין וכינה ל'
לעם אלהי אברהם זה שם גדיק מושל ביראת אלהים אלהים רמו לעדת
הדין ואינם אלהים שופט גדיק שראה שיתגבר שכל אדם על האוחז בתת
כל חלק וחלק בעתו ימלט החלק שיטלו חלק לע"ה ותבין רעו ישע' ע"ה וכחך ה'
תמיד והשביע בנחמות כפשיך כי אז תתענב על ה' והרכבתך על ב'נותי ארץ
והאכלתיך כחלתי ע"ק אהיך אכילה רוחנית שאין כוונתו כלל שיתעדנו הכפשות
בפירות היגן וכמהרותיה אלא הכפשות הכוונה שהיא שערי שמים לאור באור
החיים כאשר תאמר העיני' בירושלים שיתלגש כפשו כרוח הקודש וככואה כ'
כחפץ עליון יותר מן השמי' בארץ טמאה כי יש תקומות שהימקום גורם להשיג
אלהיות כמו שאמר יעקב אבינו ע"ה מה כורא הימקום והוא כוד כי נרבים היה עמדי
ומהשגת הנפש במקום ההוא נגן מתעלה לדנקות העולם העליון והשגת
העונג

הדרת קודש

הטוב רוחני בדעת הרב הנדול ועל דרך הסוד הזכיר אנלי' כחלת יעקב ומאחר חז"ל דמות יעקב חקיק כנסא לתבין יעבב רמז הדברים ואס-תבין גדברי אסף ואני תמיד עתק אחת ביד ימיני בעתקך תכחיז ואחר כבוד ת תקחי ודברי בני קורח יקחי סלה ושיהם לקיח' כאשר עב דבר חנוך ואל' ז"ל פונעת ופונעת במקנת דברי עב מהזר כבוד פנתב חכמת ל"ב וכדי להחיות ולשרר כגש הנשכלת אעתיק לשון החכם ז"ל הנדול ז"ל דבר השלם הבא לא יבינו אחד מיני אלף כי עתיק הוא ושכר השלם הבא תלוי בדבר ה הנשמה והכס הוא ח' עבודת הלב ועבודתו להתבונן מעשה השם ית' כי הם הבילס לעלות בו אל מעלת השם שהוא העיקר והנה התורה ביארם למשכיל דבר עץ החיים והנה יש כח לנפש הכרובים והאנכל מעץ החיים חי לעולם כילאני השרת ודי לכפן המשכיל ועין לקחן בגליון המתחיל הכה גיליתי את קנת ומכתי התורה ובעיקר ז' ונכאן הספר בגליון

<p>כמו השכלים הנכרדים כי הנשמה אינה תירכבת שתפד הרכבת איד' ה היא נר הש' ית' שלא תכנה ותנשיט בגדי החומרי הגופני</p>	<p>ויהיה צנועם צנתית ה היולאנים וחיות הקדש תנייד כ נכחי באין תכלית בקיום הצירא ית'</p>
--	--

ואינה נריכה בעת ההיא לנוף כמו פרי שנמר הוא כולל מן האילן ו זלא ינטרף עוד לחיבורה ולעתים ידועים תלגש הנשמה בעזרת הנוף כ בגדי אורה אור' כמו כהן גדול שתחליף בגדיו ביום כיבורים ככאוי לפני ולפנים חיהר מלבוש הנשמה בעת ההיא בקרא בני ח"ל חלוק באמרו עדיין לא נשלים חלוקו של ר' כלני אכל יעקב אבינו עה' כדבק בגלגוש הראשון וע"כ א אח"ל שלא מת וכן יש מן החסידים שזדכך מלבוש הראשון עד שעה קודם התחי' ו"א בעת התחי' כשהחזור ותלגש הנשמה בגדי הנוף לא ישוב לעשר כדתקן דבי אל' בחלק ואולי ידמו כסנכין אליה ז"ל והזן רמז דברי ומה ש שבי לקחן בעיקר י"ג

<p>יש מחנתי דתנו כתבו ח"ל ותחת כסא כ כנדו משת' לכשנות החסידים ויפה כיוכו כדאית' חז"ל כסא כבוד לגשמות הזכות כארוץ ללוחות נס אח"ל כמו ארנויש תחת כסא ה הכבוד ששם נשמות הגדיקים</p>	<p>כסא כנדו "מעמד "הנפשות החסידים נעם כמיהיק צאו ו והיות' כפש אדינו ע גדורה נגרות הקיים את</p>
--	--

ה' אלהיך

חֲרֻת אֲרָז

אז היא יורדת נחה וכו' ופי' מ
מקרב עמה שהיא תכרת מן האֵיץ ש
שממנו שורשו ועיין פ' הרמ"ב צב בעינין
כר' שפ' בשע' הגמ' והנ' בהנה במיימון
גם כתב בעל הסוד שהכרת הוא לפעמים
מניע אל הכפש ולפעמים אל הנוף ר
רקט פ' לך לך

ה' אלהיך ואת נפש אויביך
יקלעבו בתוך כף הקלע הוא
העונש גדול 'שתכרת' הכפש
לעד צמק ויכלה הגולם
צסוד מי אשר חטא לי אתחננו
מחפיר' וכאמרו רוחכם אש ת
תאכלם ויבשו ויבהלו עדי
עד ויאבדו כל רשעי ארץ
ברוך ה' אלהי ישראל אשר ע
עשה את השמים ואת ה
סארץ

אש תאכלם הססוק בישיעה ו
ובהכרת י' מאיש וה' מאשה אבל לא
כן בכדיקי' שהרי הבשמי' דומה לכד שכנה
שהוא תחתיו דולק ונפול להס ומדליקו
מאור העליין ואח"ז גלגל חמה כוכלס
אור של עליין

צִדְקָה
היב' - שה' ית' א
נושא "חטאה ישלח ל
לעמו ישראל את משיחו מנחה דוד ע"ה לבאול
את עמו ישראל מיד האומות ותשוב ה
התמלכה לישראל לא יעבדו עוד זרים
כמו שכ' צירמי' ולא יעבדו עוד
לזרים ועבדו את השם א
אלהיהם ואת דוד מלכם אשר
אקיים לה' אד' ס בוד השם ליראיו
ואם תבין סוד הנביאה וירא
אלהים את כל אשר עשה והנה
טוב מאוד גם תדע הפי' איש
במח שמו

חמו חטא שעשה כו'
בשגנה כמו שמכינו ו
וחטאה בשגנה גם כ
ככול מדת חטא' בעיקר
ביא' המשיח כי מלת
חטא' היא שגנה ו
וראיי' מן הססוק וכפש כי
תחטא בשגנה וכרוך הש' שמהשג או זדונות לשגנות כי ישלח לאשר ישאיר

וישבו בית לאדמתכם לשם טוב ו
ולתהילה יותר מההכלאו הראשונה גם
משיח השם ית' אשר ימלוך אז יעבדוהו
האומות ויבואו בצריתו וישם בארץ
משפט צדק וכבנתה עיר הש' ו
היה קודש לה' ולא יכטש ולא יהרס
עוד לעולם עמו ככאמר וירד מיעקב

ה'ר'ת ק'ר'ש

גם על ציץ הזהב היה כתוב קודש לה' כלות' שיסיר כושא הציץ למעלה
 מעין המידה בדבר קודש ומקודש לשם ית' ועל כן הייתה מוכחת על המצח במעשה
 ההכילי' למצוין די בהעראה גם על דרך הנסתר עיר הש' כמו עיר קטנה שנבחר
 קהלת' אלו כוונת הרמ"ב ז"ל כמו שפי' חלק' וז"ל ט' תתנה א"ס יעמוד
 מלכות מלך המשיח אלף אלפים שנה כי החכמים הקדמונים ומחבר החסידים
 א"ס יתקבץ ולא יסרד עב"ל ואשר תבא דבי אליהו שית' אלפי שנה היו עלינו' והד
 חרוב אינו פותר דברי הרב כי אמ' חד חריב כמו גבי אליהו עד הר האלהים חריב
 עיין שם ולא א' וחד תהוו ויש לו סוד' והרב כתב על דבריו דברי יחיד הוא
 ונרא' ליעל דרך ראיי' לדעת הרב שימות המשיח כמה וכמה אלפים שנה ש
 שהרי הכתוב מאריך ומדמה כל זמן הגלות לרבע קטון כגד אריכות זמן הישועה
 הכת' אומ' רגע הכתרתו כפי מנין ונחמד עלם רחמתיך' וא' רגע קטון
 עזבתך וגו' ואר' חצי כמעט רגע עד יעבור זעם' ולזה הדעת נוטים
 קצת מן המקובלים האחרונים שהעתיקו נפתרי תורה' ואית' בגמרא נפ' חלק
 ימות המשיח ז' אלפי' שנה כמשוש חתן על כלה ישיש אלהיך עליך' וי"א כימות
 עלם של' למצוין ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה כימי השמים על הארץ
 וכן בישיעה ועמך כולם כדיוקים לעולם ירשו ארץ' ואמר ויכעלם ויכשאם כימי
 עלם ועד כמה פסוקים ונתפלתו לעולם ועד תשכון ולכנח נכחים ו
 ועד ראיי' לדברי הוכיח חכמי התכונה שלגל השמימי שכול הי"ב מזלות שמקום
 כאגל כל בראי מטת מקיף כלו' אלף שנים וידוע שהשם ית' לא נראו ל
 לריק ולבטל שלא לגמור את הילוכו ולעשו' את מלאכתו והבין זה וחלילה לי לכתו'
 או להרהר אחר דברי ח"ז בענין סוד שמיטו' ויובלים וסוד העיבור אך יש
 לי סוד ודעתיכו קצרה מלהשיג כמאמ' חז"ל סוד העיבור לא גילה הק"ב ו
 פ"כ אסור להרהר מה לשכי' ומה לאחור' וכן אח"ז כל הכתיאים לא כתבאו א'
 אלא' לימות המשיח אבל לעולם הבא עיין לא ראתה אלהים וכו' עיין בגיליון י
 יקרא כפא השם' ודברי הרמ"ל לעל את' הקדמונים בזה רמו תחיית המתים
 למינים ודעהו

<p> שריר מעיר ואו ועלו מושיעם צהר כיון לשפוט את הר שעיר וכן ישלוט בכל ל לשון ואומה בסוד ושב וקצנך מכל העמים אשר ה הפינך ה' אלהיך </p>	<p> כי יתחדו הנחלים החמשכים מ"ג מעלת ה הכתר ומלכ' כתיבות ה החכמה והכ' שערי כ 'כיכה ומע"כ גשרים אשר בני' העליונים ה הנקראים </p>
---	---

ארח קורט

שמה ויהיה או שם ה' אחד וכל צית ישראל ידעו אותו ויתנו לו הודיה ברוך ה' ממציון שוכן ירושלו' ה' הללוה' הנקראים מימי חסד ומת' כ' מיני אש להנה מ' הנבורה ומן ע' עבפי' שיש לקו האמצעי כ' כולם נאים ומתגלגלים כו' ומשם נארה היא כנסת ישראל ובהיות אלו ההמשכות שכ אז ה' אחד ושמו אחד ייחוד שלה' וכל העולם כולו מתנודך למציון יעם ועל כן נכון לחיים שוכן ירושלים

צדקה

ה' צדקה ית' מנקה לשמים מחיה המתים לחכמים אכל אלו העבירות הזכורים אכ' ישוה לא יבקם לחכאין

ואף אם כבר נדקצו ונפרדו

כי תחיות המתים לכדיקים ומה שאמר הכתוב רוח הולך לא ישוב ר"ל רוח הטהורה המתאווה רק הנאות הנוף והוא יצר הרע ועל כן בתחיות המתים אין יצר הרע ועל אותו רוח אף כאמר כמות זה כן מות והאורה אחד לכל וגו' ומי יודע רוח בני אדם העולה היא למעלה וגו' ועל כן כאמר בדור ה' המהול אשר בשמת ר"ח חיים באפיו נתנו שאם היו כדיקים היו כינולים כמו כח אהל ביצירת האדם כאמר ויפח באפיו נשמת חיים ולא הזכיר רוח וסימן לדבר נאמ' שם מכל"ה הפשר מכל אשר הו' ר"ח חיים ומזה תבין הסוד ורוח מלפני יעטף וכשמות אבי עשינו והכבוד המופלא וכשמת' שד"י תיגכ כי כופח מסוד "בינה" אמת' ואינכה צורה לעגמה ככוכה ממקור האור הוככה בסגנון מלכי מטוכה מנשמת אלהי נתכה וברוך השם ית' וית' שהשפיע לבניו חיים וברכה ושפע כי באמת מפרשים הם נשמת של ישראל מנשמת ה' האומות ועת' בני אדם יש כך כינכות חכמה תדע מנאין מה שאחז' שיש לאדם נשמה יתיר' נשבת ולא אנו' שתי נשמות כי אין שייך לומר בה הכפל או חילוק ר"ל בשבת כשהוא מרושם והלי עינל ויגיעה או הוא מוכן לקבל שכר האלה' עכ"ל אח"ל שבת אחד עם' בנן וגן אחד עם' וה"ן כל זה מאו"ד ו עיין לקמן בסוף הספר

פי' לד' יבדות מל' היסודות או מעגם לוח שיש בשדרה של א' ס' שאינה נשרף ואינה כלה לעולם ואורו עגב שורשו מעגם השמים מתרעב בטל שעתיד השם ית' להחיות הו' המתים כשאר ש שנשמתה ומזה יבין המשכיל סוד לחם הפנים וחס ית' טוהן

"לארבעה זמנו שהינתיא מטיפה ק קטנה את האדם כ כן יימטא יודבר ית

חזרת קודש

הפסוק יזינו מפיר כעשב הארץ וע"כ נקרא ארץ החיים כי שם יקבלו כח חיוני בארץ הטבורה וכן בברקו ר' אליעזר א"ר שמעון ההוא גרמא למה י שאר אחר משאר גרמי נשום דאיהו גרמי לא סביל טעמא דמוזי דבני נשא כשאר גרמי ובניי הוא תקיף מכל גרמי והוי להו עיקרא דגושה איבעני מיכס

דאל"כ פוגש הוא לדדיק להוסיף מן עולם ס
הכשמות אל עולם הנושות דהא אנו מתפללי ליום ש
שכלו שבת שהוא עולם אלא כשיהיה חיי ארובי בלי י
יבר הרעישלימו חוקם בתורה ועיין בר"קנט עקדס
לגן עדן ויאכלו מעץ החיים ויחיו לעולם כי לא נברא
עץ החיים לנטלם כדעת יהוכתן בן עזיאל ולהט החרב המתהפכת לא יזיק
לנרמא מזהב המתואל ובעיקר י"א לעיל פרשנו קנת ואולי ע"כ מברכין המחזיר
כשמות לשגרים מתיב ולסוד זה הזכיר ה' פעמים מתיב נדרת אתה
גבור נגד ה"ה חושים שיהיו אז כי תחייית תתלי לנבתי וחלילה לאל ית' שיהי'
פעלתיו לתהו כאומן הטשה פסילי עיכס להס ולא יראו וכו' אלא כל איבריו
לפעליהם לתלעת עביייה' כמו שרמח נכביאים יאל בן בתאל נה"ע ו
ומעיין יוגא מביית ה' והסקה את כהל השיעי' וכבר יודעת כאשר ישבו ישראל
בשיעי' ויחל העם לזנות והכביע אל שאז יוגא מעין ר"ל עיין שכלו מביית הש'
ישקה השיעי' שהוא לשו' סוטה ויניאת כחל כובע ויורד לים התאוה ושטף בזית'
להיותו אדוק רק באלהיות ובמעשים טובים וכשיחיו ארצי שנשמותם מוגבל ה
הגשם יהיה נה"ר וז"ק ק"ל ודק כי אז מלאה הארץ דיבם וכולם ידעו השם
ר"ל יזכך חומר ד' היסודות להיות הא"ש בה"ר והמ"כ זך והרו"ח קל והעפר
דק כמו שהי' בתחילת הבריאה כפי מזהמת הכחש וילביש לאדה ולאשתו כ
בתנות עיר דהוה משמשי בני עליאי' ולבתר דחבו אלבישו כותנת ע"ר ולנמול
טוב גם לנוף הנדיק כי אין הק"נה עקפה שבר כל בריא ואלף נוף האדם אשר
ערח וצמל בתורה ובמנות שס יקבל תעבונ גשמי גושפי בתחייית המתיב ליתות
הזשיח כי הש' מתיבתחיי ומתיבתא ישובה בעת התשובה כפי חכמות האלות
וכן משמע הפסוק בתע ישובו יושבי בגילו יחזו דגן וגו' ותרגום יתכנסין מרבי
גלותיהון ויהבון בטלל משיחהון ויחזן מתיא ויבא טוב' בארעה כו' ג"כ משמע
הפסוק בכבואת ישעיה ביום ההוא יהי' צמח וגו' והיה הנשאר בנין והבותג כ
בירושלים קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים ברושלים תרגום יהוכתן ויהי דאשתארי
יתיב לבין ודעבד אוריית' יתקיים בירושלים קדוש יתאמר לי' כל דכתיב לחיי
עלמא יחזו ככחמת ירושלים ר"ל גם אלותם' שמתו כבר וכן פר"ש וכדי להשכיח את
כפך כמשמע בני כה שמעם פורחון הכשנות כפורחת עלת' כנה ארשוס לך
מעט ואם מעבר סיא והחי כפך כוונת הרמב"ם ז"ל שתשיב הכשם לנוף כ

הדרת קור'ש

צדקן ה'זורא ית' וינאלו הכשמו' מן העולם הבא וישונו לגוף לזמן התחי' ו
 ביתעלמו האגשים ההם הזוכים לטוב העולם הזה בימות המשיח ויזכו בן למעלה
 עליונה ממעלת הראשונ' אבל אח"כ יגזור הרב "זל מית' על המשיח ועל
 דורו ויהי' כפשות' בעובת עלם הבא בלא גוף כמו שהיו בתחיל' במעלה ג'
 גדולה עממה שזכו לה במדות שעשו אז בזמן התחי' וזה יתקיים להם לכנח' ו
 והארץ בדרכיו ובראיותיו הנכוכים וכוונת הר"מנן ז"ל ששכר הנפשות וקיומם
 בעול' הכשמות נקרא לרבותינו "זל גן עדן ולפעמים קור' אות' עלי' וישנה
 של מעלה ואח"כ יבואו ימות המשיח והוא תכלל העולם הזה ונסוכו יהי' ה'
 הדין ותחיית המתים שהוא השכר הכולל הגוף והנפש והוא עיקר הגדול שהוא
 תקות כל תקוה להק"נה ומקיים אכשי התחי' לעדי עד מיינות תחיית ה'
 המתים לעולם הבא שכולו נדוך ומביא ראיי' מן השסוק ובלב חמות לכנח' ו
 ומדברי "רזל שאמרו מתים שעתיד הק"נה להחיות אינם חוזרים לעפרם ויותר
 ראיות אמנם בהלחחם אל המעלה הגדולה לסגנון המלאכים יתבטל ויאבד
 הגוף כעביין אליהו ז"ל בעפרה והארץ כראיותיו הנכוכים ותתבונן ענת' כי
 בכוון לסיים בל' למדני חוקיק ולתעל כפש יבעם רמו הדברים ועיין לקמן
 בגליון המתחיל הנה גישתי קצת מהתרי תורה

וישמח ה' במעשיו ולגנויל
 טוב אף לגוף האדם מעשים
 הטובים אשר צהגלי העיל' קט

שזה תכלית העולם כמו שא"חול אחר
 שגמר הק"נה את מלאכתו אמר לבריותיו
 ברכוכי אז א' שר העולם ישמח ה' במעשיו
 המלא כחת רוח במעשיך וכל ע"ד משל
 כמו שישמח המלך להטיב לבנו העושה כ
 צדק ואמת להגדילו ולתן לו מדינות טובות וסגולות אוהרותיו גם אם הוא א'
 איב' כהנה ונבנו רק כבוד תלכויו' ישמח השם להכחיל לבניו את ארץ החיים
 וטובת העולם הזה לימות ואף אומות העולם יביאו להם כבף וזהו וכל טוב
 כדי שיתפללו גם עליהם ואות' אשר לא יביאו לא עליה י'הי ווס יכחילו ל'
 לבני' טובת הגדול לעולם הבא לעילמי עולמים ועל כל אילו הדברים רומזים
 כמה יישידי התורה ואגדת התלמוד למיכיל' ועיין לקמן באות' הגליונות
 המתחיל הנמס וכחפרתי ע"ל הג'

בסוד ויביס מישיכו אדמת עפר
 ויקוצו ויכירו וידעו כי אתה דיין א'
 אמת צדין ממות ומקיה וונרך לדור ודור הו'ה הו'ה ויהו'ה
 וישישו בך ה' ובמשיח צדיק אטם ה' למדני חוקיק
 ה"ה

הדרת קודש

ה'ה הו'ה ויה'ה בני' ע"כ רמז לשם של ע"כ וזהו כולם ידעו אותי בנבוא' ירמיהו ע"ה ורמז הכל יכול וכולל יחד פי' הים הים ויהיה הכל יכול וכולל יחד הם בני' ע"כ

ואכה אלהים אלני אתה אשחרוך ישעי ואורי צמאה לך נפשי
 נחה לך לבי ובשרי נפשי אלך מאוד תהמה ותערוב מדעי צקונר
 רוחי לך אערוב שחק ורטיבך אבקש בכל מאודי אלהים מיום אם
 תהיה עמדי להוריני דרך מוקיך ותהיה צערי להצניכני מ
 מדע תורתך ה' שומרי "גטו מעל גטו קנת
 ון ספרות "סודיך צאמרי מעשה לבנת הספי' צרוך ה' צורי

ג' ל' רמז ל' ספרות וכל אחד מן הספרות י' תיבות ועוד רמז ל' ש
 שכלים המישי' י' גלגלים ונבזיהם עליהם בשם של ע"כ וכן הוא ג' ע"כ

"סודיך בני' ק' תיבות שכולם נגד ק' ברכות שכל יום ורמז על מה אדנים
 היטבש' כי קן ינרד נבר ק' אדני' במשכן לעבדן די בהעראות מאה שפרים
 וינרכו הש' דינחק

<p>צור מתחילתא גדול' ומסי' בת' וכל תיב' רשומה יש בה סוד</p>	<p>נ ור' קדמון' צרוך' צרוכ' רעיון מקור' מחשב ככ' דוני' לב' כתיבות גכ רמז' כב' אותיות וד' הוא ל' ספרות כל ג' ל' שפרי בינה ות"ט כמסרו למשה רבי' ע"ה והימל' וכמ"ט מוכים תחפשה ראש והבין כי כסוף לומר בעשרה ימי התשובה ה' המלך המשפט בו כח רשות לתפילה בתשארית מה שאין כן ב' בשאר ספרות</p>	<p>"נותר" עליון "נצור כתיבתו "מיכלא" צתירה "קדומה" רטון "קדושתו "צורא" עולם "צחנמה" אלהים "חקק" נפשות "תשיבה" צאמונה ויער שמים כל "משפטו" ציכה גדולה רחמי' וענו' צניין' הססד' זרועה א' אהבה "ומגן" לאצרהס' מסד' צבורה' לזרע "ינחק" יושיע יחד "צחנת" דיכה אף "וכמד "מלך" אמת "תרחס" ליעקב' הכשרת ת "תפילות" ישראל' תנרור' להקיים "לתפארת</p>
---	---	--

חזרת קודש

שירי כסוק אין לתמוה שכתבתי שם 'שדי' בודת' כלל והוא שייך בצעיר' לפי המערכת מ'ת' יבודתיו פס' מכני שבינו' כמשך חוט של חסד מנכח לתלכות צביון בעלי הקבלה וכ"ל רינו כוד הציון ההוא כשמוסקי' תלכות וגדולה לאדם פוסקי' לו' ולדורותיו כל"ח שכל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא וכינו וגו' כי הוא ית' עישה חסד לאלפיו ולא הציון וגם מטעם זה כתבתי שם שדי במקום הזה יען אשר רשעתי במדה זו כן דוד ינכח וידוע שהנכחון כאל שדי המשביל יבין

משיח בן דוד ינכח לפי דיקדוק היה לו לומר משוח אלא לפי שיש כלבנתא בן חז"ל מה שמו יש און' מנכח שמו וי"א 'שילה שמו וי"א יבין שמו וי"א שמו ורעז שמו משיח בדברי כולם ובשיר קראה גם ימין ימיך ה' תרעץ אויב כי דדיקים גמורים מהשכין מדת הדין רש לרחמים וכרשעים בחילוף זה ד' ל

כי מציון תגא תורה

"משיח בן דוד ינכח וזרע האביוסעד צימין כנח' עבך עשו" בשמאל יורדים' מהוד ולמדויו יעלו בטוב עושר והוד אות הצרית צביון יגלה הסוד צדיק קרא ד דרור ויסד יסו' ירושלים יעטר צדין צדק וזכות ש שכינתו ישיב לארץ גאולה ומלכות

באלו המאה תיבות עשר ספירות כשלמות ויש בהן כל הא"ב גם האותיות מ מנכ"סך כנפליים כדי שתמלא בכ כל האותיות פכים ואחור כעניין שאמר בספר יצירה געץ סופו בתחילתו כי כל הנחלים הולכי' אל הים בסוד השכינה ואם תבין מלת בראשית ברא אלהי' וסודו י"ה מלא הוא אותיות אלהי' ר"ל יוד ה"א במלוי חשבנו עלה כ"ו החשבון ד' אותיות של שם המיוחד וזה שיסד הפייט שם יקרא בכתבתו מחיות תמלא תיבתו מזה מובן כי שם המיוחד היה ב' תלת מעשה בראשית כיוו שהי' ביצירת אדם אלא שעדיין לא היה כיכר בתחונני' שהיה בו שכל שפע האלהי' שיוכל להכיר אלהותי' ית' עד שבברא אדם בחכמה ותבונה ואז הזכיר השם ית' בשם המיוחד וכאלהי' אבל עלם יכולתו הוא תמיד אין חקר בלי ראשית וכלי אחרית וראי' לדבר בהבראס ביום עשות ה' אלהים ארץ ושמים והמשל בו אדם העומד סמוך לגלגל חמה אעפי' שהאור שמה מופלג מאוד לא יבאם לראות רק כפי יכולת כח ראות עיניו ועוד משל בו בודאי כתיבה שכתב סודי סודות ואין הקורא בו יכול להשיג ולהבין בה סודות כי עב כפי עיון שכלו ו והין כל זה כי הוא מבא גדול בשמות הקדושים ואולי לכוונה דבראשית יסד ב ועל הסוד ברוך שאינו' והי' העולם ברוך הוא ר"ל אלהיו ברוך עישה בראשית והמנין יבין

חזרת קורש

אם הוא עשה דין צדקאים כדור
 מעלניהם או א' שהוא במדת פחד ואם
 הוא מאריך אפו ויאריך אפו וירחם אומ' ש
 שהוא במדת הס"ד אצל באמת הוא ית'
 וית' מגביל בצדקותיו מדה הצריכה להם כפי
 מדותם ולפי פשלתו גם נקראו מדות ו
 ולא מגד עצמו כ"א מנידנו כי הוא ית' ו
 וית' אחד מכלל כל הוא הסד הוא דין הוא ר
 רחמים כדכרי רז"ל והמשלנו כי חוס השמש
 מלבין ומשחיר ומתוך ומקשה מלבין הנגד
 ומשחיר אנו הכובס מתוך את הששה
 מקשה את החומר כ"ש וכ"ש בורא השמש
 שהוא פועל דבר יורכבו כאחת כנו שתאמר

ברוך הוא ויתעלה אשר
 פעל דבר והפיכו כאחת ו
 ומנידנו יקרא אם רוגו ע
 עלינו אם נחת וכל מדה
 לסדר און נשמעת צדמו
 די למשכילי דעת ואודוך
 אלהי אשר נתת לי אמנה
 שלימה שהוא מן השלמות
 ביושני "אדמה נכפשי
 יודעת

אדם כי ימות או מורש או יעשיר אחד והוא מתעשר את שירשכו בממוכו הדי בדבר
 אחד מכה ומרפה וכן הרוח שכבה עגים הדולקים ומכעיר את העגים
 הלטידים שאינם דולקים

"אצל כל השידים וכ"ש
 המלאכי בשלימו' כול'
 ההוא שמאמיני' בלהי
 ישראל ית' שמו וית'
 לבדו ואשר אמר פ
 שימנא שדי' ישמעאל'
 וגייס ר"ל שאות' שדי'
 ממזכים על אותה א
 אומות

קצת מן גדולתך כי אתה הוא מלך מלכי
 המלכי הק'צה כי אתה קדוש בעול' השכלי' ואת'
 קדוש בעולם הגלגלי' ואתה קדוש בעולם ההוייה
 וההפסד בניגולים יהי שמו מצורך כי אין
 כמותו באלים באמת נכספה גם כלתה נכפשי
 ה' שלי' להגדילך מאוד בקונר רומי ונמישט
 שכלי' אכן איך אוכל להגדיל ולהפליבו ו
 שצחך צמופי כי תחלת תהלתך הוא סוף פי

ואין לדמות מהללי כגד ים הגדול כי ינלה ויפסיד חלדי וגופי ימדול
 מה שיש לו שיעור קץ וגמר אין לדמות בעומד נכפי בדרך משל אומר
 אם לא ירצו מי הים להוכיף טיפה על דכים עוף קטון אם סו' ל
 לעולם ישתה לארצה המים כולם להרצה אלפי רצבות רצני שנה ת
 מיאמר שיש לו קץ באחרונה אבל לכבודך אין קץ ושיעו' או גדול ותכלה
 או סוף או אחרית על כן לך דומי' תהילה צמוד כל הנשמה תהלל ים
 סללויה

חֲרֻת אֲדָמָה

רמז ז' כוונתי כבוד לכת "הככל" שגם
 כימי ויכל להחשיך "כוכב או חמה בלא עת
 ליקוי ואף לקוף אילו נרדף לנרון ו
 ונמחצו קטון יכול להחיות כמה בני אדם
 וגם האדם ברי' קטנה וכחשך בקטנותו כ
 כגד א' מן הרקיעים כדכיתת כמלה בים
 אוקיינוס

"חלולים חלולים בני' רמח אברי
 שהם בנוף האילן ואמנם הרוח חיים
 נרדף לאויר בכל עת ועכ"כ בני' האף ו
 והאזניים פתוחי' תמיד וגו' אית הב'
 פתוחה מכל אחד ומזה מזהן בית תפלה
 כי לא כעצמו שערי תפילה תשובה

וזה רמז שלמה בחכמתו אדם איך
 שליט ברוח לכלוא ולתבוס את הרוח ואיך
 שלטון ביום המות ר' שליט לכלוא ולתבוס את רוח החיים בתוך הנוף שלא ילך ממנו
 וימות כי אינו כמו רוח הכתבם בכלד או בשוכ כלי אחר שהרוח שלכו כתבם בו וע"כ
 איך לתבוא שום חכמה או ערמה ותחבולה בעולם איך לתבוס את רוח החיי' שישארו
 בתוך הנוף שלא ימות ולכך סמך לו איך שליטון ביום המות ורשי' פי' ואיך
 שליטון לא יועיל שליטון לשלוח אחר תחתיו למות במקומו

שכ' ואל עפר תשוב ויפ חסידים
 שאין ישובו לעפר כי אם שפך אחת
 קודם תחיית המת' ג' הלכות חכמה
 גבורה ועשר רמזי' כאן כמו שרומזו א'
 אות' ירמי' ע"ה באמרו אל יתהלל חכם
 בחכמתו ואל יתהלל גבור בגבורתו
 ואל יתהלל עשיר בעשרו כא" בואת י
 יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי ו
 וגו' גם בזה רמז איתן האזרחי כ
 בתהילי על מה שא' בראת כ
 בני אדם כמו "בלא וויא גר' אויף איין גלכץ האשטו בישאקן כל בני אדם ואים
 הם וחכמת' והיכן הג' יים וגבורתם והיכן העשירי' ועשרם ואנה בעלי ה
 הכאופ

הללויה ומלך וי' לעולם אלהיך
 ציון לדור ודור הללויה ואחרי
 זכרי מגדולתיך ומכנחותיך א'
 אלהי ישועתי זכרתי כי ימי
 ככל כטוי וכעשב יצג אחריתי
 כי אראה שמיך צלי עמוד ו
 וסמיכה ואת הארץ העומד'
 על מי צריכה את השמש וירח
 "וכוכבים עושים רביניך מה אקוש
 כששכ כגד תקיפי ארמוניך ו
 ומצארי אחזה אלהי צמעשו ה
 כמובלתי' צי שבראני חלולים כ
 חלולים ורוחי משתמר' בקרבי

שליט ברוח המות ר' שליט לכלוא ולתבוס את רוח החיים בתוך הנוף שלא ילך ממנו
 וימות כי אינו כמו רוח הכתבם בכלד או בשוכ כלי אחר שהרוח שלכו כתבם בו וע"כ
 איך לתבוא שום חכמה או ערמה ותחבולה בעולם איך לתבוס את רוח החיי' שישארו
 בתוך הנוף שלא ימות ולכך סמך לו איך שליטון ביום המות ורשי' פי' ואיך
 שליטון לא יועיל שליטון לשלוח אחר תחתיו למות במקומו

עד עת קץ צבולו צבירת
 העור תמים פעלו ואחרי
 כן החומר יכלה ויבסיד כ
 כהנהגת העולם הויה והפסד
 שכל "חכמה" לבלית' וצריאת ה
 הנוף יהי כנוף וקניין האדון
 לאדון שכל העלמה לצוותה ו
 ככל שמחה לאנחה וכל

בני אדם כמו "בלא וויא גר' אויף איין גלכץ האשטו בישאקן כל בני אדם ואים
 הם וחכמת' והיכן הג' יים וגבורתם והיכן העשירי' ועשרם ואנה בעלי ה
 הכאופ

במאור ואשר השינו תאוותם מעליכם הזה הם ותאוותם אלל
 ינקרה אחד לנזק שאין יתרון לי אלל רנע אחד שבר ולכוד זה יכד ראש ל
 לחברים כפר קבלת כאלה וכבוזו חותם כוף דבר הכל כשמתעלה היללים
 יראות מכותיו שיור כי זה כל אדם שהיא אדם באמת ומשלו חזל למלך
 בשר ודם שנכנס למדינה הוא וכל חילותיו כנכנס ביער אחד וכשהם לכין כותבי
 לכל אחד ואחד מדור לפי כבודו ואולי לארבע ההגלות עם ההגלות השכל
 אדעי השם ית' גם רמזו חזל בתפלתנו כל הציבורי כאין לפיך ואנשי השם
 ר"ל הם העשירים כלל היו ואכמיה כנלי מדע וככוכים יודעי השם ית' כבלי
 השכל ר"ל שלא יועיל להם השכל לקיים הנוף שלא ימות כי כל מעשינו שהם כ
 צורכי הנוף תהיה הנם וימי חייהם הכל וכו' ומותר האדם מן הכהמה
 אין כוטריוקין אלל יש כ' שמה ומותר האדם בני' בשת חסר בלא חזל הכהמי'
 אין לה בשה אך האדם כמה פעמים נמנע מלחטא נחת' הכושת שהרי
 יש בני אדם אשר כוח להרוג אותם מאשר יבעלו אפי' אשתו בשוק

וכל גילה ליללה וכל נחשלה לסבלה וכל ששין לאסון ועל כן
 אנחותי וכדומתמיני בעלותי אל לבי כי מות תשיבניי ומה קשה ה
 המה 'מי שלא הפרד תאוות השלם מנכשו עד
 אשו גרוד ממנו המות צהביע זמן עונשו צנא ס
 סמול נסיד כחש מלאך המות ונר הרע כטן עליה
 ומסטין כוטל רשות וכוטל נשמה ויכרוד הסוים
 צנער קריעה וכירוד מן הנוף אשר בן נקשר ב
 צחמה 'גידוי' ובתרי' ונצנר ודם ותקווי ובענם

'שמה גידוי' רמז איברים ישנו באדם ושיניהם 'תריג' כנגד כל המדות
 לא תעש' ועש' הרי האדם מכון לתורה ואם שמרה אשריו ואם נהסך הרי הוא
 מכחיש יש האבר ההוא כדומתו למתין יש בו סוד גדול ומפלא כור ילדתך השי כ
 כביכול מכחיש כח בצנין הקיפך ר"ל מתיש כח הרחמי' ומנכיר מדת הדין על
 עב' י' כנגד הכוונ' עד' ה' למלך שיש לו בן יקיר ויחידו שסרח כדוד וע' המלך להוכיחו
 ולסרו' על ככה אך מרוב אהבתו וחמלתו עליו חפץ וליבות ולהקל עליו ומי ש
 שהוא משתדל ליסרו כפי מדת שורת הדין כאלו הוא איש ככרי למלך ודאי היא
 עשה כנגד רבן המלך וזהו סוד אב הרחמן בניכ אתם לה' בני בכורי ישראל
 וזהו סיסד בעל הסוד הכופה לרשע וחפץ להנדיקו ככל החפץ אחפץ במות
 לרשע וגו' לא אחפץ במות סמת הכל כאמר על ישראל דווקא ולא כשאר אומות
 למתין

הדרת קודש

למדין יבטח אמנם כפעולות האמת בסנתו יתברכו כל המדות כמה דאת א
אומר שירד ע"פ מידותיו ממש ויגדל כא כח השם ית' ועליו כאמר ישראל אשר
אשר בך אתפאר וכחת רוח ליוכרו הוא כשיעשה היוקר את חכמו לאשר היה כ
כוונת יגירתו כי יבר את האדם בחכמה של תורה ושאר מעשיו כולם בחכמת
ב"כה עשה גב את כולם כאחת כבראו ועמדו יחדיו האדם הוא כוף היכירה ו
ואולי מנה עונן מה שג' כי בכלל אלהים עשה את האדם ר"ל בכלל אלהים כ
כמו הלשון תפילה למשה איש האלהים וכמו את האלהים התהלך נח ב"לא
גוטליך וכן בכלל אלהים בלתי כורת האדם ותכונת אבריו וכופח באשיו כ
כשם חיים מוכן ומשתד לעיין באלהיות ולברך ולשרת את הש' ית' יותר מ
מכל שאר הברואים מן התחתוני אמנם אע"פ שנוכח האדם בכורות חמרים
שויב מ"מ יש מעלות ויתרון באדם אחד על חברו כיתרון קודש מן החול
וכיתרון האור מן החושך כמו שתאמר פגולת מלכים אבני ספירים משוכנים מ
מעלים מאבני חונות והדוגמ' שגב יש חילוק והכרש בין יוב שיוה אחד
קדוש ומבורך ומכובד ויוב אחד הוא חול וכעבד וכן זה האדם מלך גדול ו
ונעל ואיש אחר עבד וכקלה וכן באומות יש מעלות בזו מבזו וכחלת השם
גוי אחד ראוי להקריב ריח כיחוח להש' המיוחד והדברים עתיקי" מה תדע
והסוד ועת' ישראל מה ה' אלהיך שאל ממך וגו' עד כל הימי' יוד' הא' ואו
'הא מבייבס' מה' והמשכיל יבין מה טוב חלקיו וכו' וגם חשבו' אדם מה ר"ל
מאמין היחוד יקרא אדם שג' אדם אתם ועיין לעיל בעיקר ו' והבינהו
לקמן בריח כיחוח ותשמח ותגל לנך כוד פרה ידוע לבעלי קבלה החדשי' על
דרך כוד העיבור למדין די

ועצב ועצור אשר החיה יסודם וזכרו כי צלשה סיוות כ
כסיעתי צטיפה ראשונה חיתתי והשיני מיריקה דמותי והשלישי'
נורצה כריחתי ורימה ועבדור יהיו בקרני ושצתם וזאם צ
כדמי וחלני ויהיו חורשים על בני עולים ויורדים צי והמה כדוי לחמי
אשר מאז מאם זממי ונהפך האוכל מעדכי' כממט צמי תכאיבו הנשנים
כפגרי המציאש קונים וזכים זה בראש וזה באונים זה בקנה
זה צושט וזה בעינים זה בלשון וזה בלמי זה עידיס וזה צמוסי זה
ככנד וזה בלב זה כצער וזה כחלב זה באינצומנא וזה צנוליתא
זה צריאה וזה כהדרורי ככנתא זה כשוק וזה כמזה איש הישר בעיניו
רחזה

חזרת קורש

שכ' אך נשרו עליו יכאב ונפשי
 עליו תאבל ויש מחמתי הטבע
 תמהים אך יתכן לפי מציאות ה
 הטבע מה שכ' אך נשרו עליו י
 יכאב ונפשי עליו תאבל לאחר
 מיתה וכשיב להם תשוב' בד' מ
 מובתים אמתיים מובת הא' אם
 תשוב נחלי' בואה של אדם ב
 צעדה חמה שעולה מן הכיאה י
 יכאב למקום מובאה באדם מ
 מובת השיבי שבי ילדים תאומים
 אשר טבעם אך כשיכאב לאחד מהם
 בקבת עבייבים יכאב גם לשני בן
 גולו מובת הנ' יש מקום י
 כשטורח"ן לחזור ולכבש בכרמים
 ובנפנים בארבע זמן קצת טובם ו
 ועבור היין שגדל בו לפני שנה ו
 והמובת הד' כשילד ילד שכראם

וזזה ואין צידיס מוסה או מנים
 ודוחה וצחילם מאוד עליו מתלחמים
 "הייתי רק עשיק ורעון כל הימים
 וצבל יום שנה שלומה תבא הנשמה
 ורואה השוממה ומקוננת על
 נליה המסילאים איך צה פוגעם
 הטמאים עד יפרד ויכלה הבוקף עד
 מימו אכן יש קץ ותכלית להרכנת
 דחמו אצל מה נפשי תועק ו
 ומתעצב על ערת י
 מכאוב סיביט הקצר כי יפגע צי
 הממית והסוכר והממוכ' צפרץ ו
 והמה לשוא' יצקשו נפשו וצואי צ
 צתחמות ארץ יגידוהו על ידי

באלו אין ברוח חיים או זורקי' השליא בתים רותח ויתחמם הילד וירגיש ויהיה
 בו רוח חיי' אם יש בו חיות ואעפ' שהנפאת כבר כשרד מן הבוקף והתאמים
 זה מזה והיין מן הכרם והוולד מן השליא מ"מ מחמת שהיו בתחילת כקשרים
 בחכמת הטבע וינינו בעלי חיים ברוח בעלי חיים לא מהרה יפרדו וכמו ש"ה רואים
 שהלב הוא אחרון במיתה מכל הבוקף כן אפשר שיאריך רוח חיים קיומו ולא ימו' במו'
 הבוקף ולזה רומז הכתוב רוחו וכשמתו אליו יאסוף ורמז חז"ל רוחות מכתרו זו עם זו
 כי רוח החיים עם קלות תנועתו כדעת הר"ר מלאכל ז"ל ומטעם זה יוכל אדם
 להשביע הנות תוך יב חדש אחר יכא מן הבוקף עם כשמה וכקשר בו יב חדש א'
 אחר מיתתו ולא יותר ועוד אביא לך דמיון אחר אשר מלך בשר ודם ילעט
 חרב הבוקף עם כי יראה שאחד מעבדיו ילכלך בגדי מלכותו ג
 גם כי כבר פשט אותו גם כי יש לו עוד כמה מיני ב
 בגדים אחרים כן הנשמה מנעצרת כי כועס ארמו'
 והכן זה כי אתה גרף לו

הבוקף הנשמה עוקב שנילך ומיום שיצא אני כאבן מישלך
 הוא המוגיא והמביא מעלליך ואנכי מה חטאתי לך משיבה ס

חֲרֻת הַקֹּדֶשׁ

'ונכ' בחיי האד'
 היא כריכה לאויר כדפי'
 ככר בחלולי' חלולים כי
 הכשמה צמוח כמלק' כ
 כדודד והלבב כמלק' כ
 במלחמה וע"כ הכה ל'
 לכשתים סתוב
 'כמו שבאמר בקבלת א'
 את כל מעשה האלהים
 יבא כמשפט ונו' ללמד
 כי הכפש והנוף שניהם
 כידוכים וכן פי' חז"ל
 בתהילי' יקרא לאל ה'
 השמים מעל זה הכפש
 ואל הארץ זה הנוף

הנשמה לטהרה אנו עמות ומיום שיצאתנו
 אנו צמות הנוף כוהב צרמות הכפש
 החוטאת היא תמות עינינויהם כפסח
 ועיר דתוהו כפרדם התלק שמתו וכדיו
 אכלוהו חמר על סומא הרמיציהו כאשר
 יקום איש על רעיהו אמר התלק תכונת'
 פאלת "הרמיצם זה על זה על זה צמחשלת
 ונכדת הכפש האוכלת בכל מיני כריתות
 נשלשלות אש וחדכ חדה ונחל בכרית ו
 וחצלי חיל כיולדה וקשה תמות מושפט
 והדוכים כאשר ידוע למצוני' ואחריו כך גם
 דיני גיהנם לא תבנה "אשם לפי עינש
 החט' והאשם ושרף הרוח וכשמה גם אינו
 מוגשם

כי נדיני הנשמה
 תגר לה כרה גדולה י
 יותר מעל פירוד היסודו' "שכ' רוחכ אש תאכל' ונכ' משמע כפסוק כי ערוך
 מנא תמול תבמה כישעיה' ולפי דעת הרר' מלכיאל ז"ל כדון רוח הסיים עם
 הנשמה והיא באותו פעם מוגשמת קבת כמיושתאמר העים לכדס איכס כשרפס
 וכשהערבס עם קמה להיות לחס אז הם כשרפים ודכריו ככוחים כראיותו
 כפסרו ועין שס עם מה שסיר' ככר

כי מופיעית החיות יחול על ראשם גם עד
 כעשה דיין הוא ה' אחד אשר אין לפכנו עוולה
 שכחה וכחד קטון יגדול דן דיכס יחד כי לא ישא
 ככיס ולא יקח שומד וידעתי שהכל לפי
 חכמת "החשבון' כדון כי ליוצר כל גלוי שגבה
 מרד וודין וכזכרו את כל אלה כפשו חשבה
 להתגלה ופלנית אחזתנו ורעדה א'
 איככה לכנו יונרו לעמדה עוונותי לא י

רביעוני

הדרה קדש

ובשנת בשלם הזה כדי להאריך ז'
 ולטורדן מעלם הזא כן מעש'ן
 ויניכר את הדדיקים ברעות ובגלות
 וכיסורים בשלם הזה כדי למרק ע'
 עיונותיהם להיות לזול' להתיאם ז'
 ולהפחיל ימות המשיח וע' לעיה' ז'
 והסינובו כי הוא מיסודי הדת הנרמז
 בתורה ובכפ'אים ובכתובים בתורה
 ומש'ם לשנאו על כנו בכפ'אים
 מדוע דרך רשע' ללחם וגו' כ'
 בכתובים בברוח רשעים כמו עשב
 וגו' ובמאמ' רז"ל רשע ועוב לו כדיק
 ורע לו ר"ל בשלם הזה עד ימות ה'
 המשיח ואז יטעים ה' את עמו מ'
 מעין ע"ה והמשכיל יביל מהשירשת
 כנר בעיקר י'

נס כל המלות בעש' בנ' ד'
 דרכי ראשון באמור' הלב שעליה כאמר
 לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מכותיק
 מאוד כי מכו' האברים רק ת'
 תריג' שנים בכה שליטת בנפלה
 לזה רמו הכתוב "כפ'ך בללך ל'
 לעשות

ואעפ' שהק"ם חפן כ'
 בתשובת רשעים
 מ"מ אין מכוין לגלות סודות ה'
 בעליונים על התחתונים
 דהא קודם שכולד אדם בא מלאך ז'
 וספרו עלי פולשנות מה שראה שם
 ג' כעיד כשהנשמה יבאה מהנוף אחר
 תיתת' כורעת לפני מי כ'

יוכלתי כי השנוני עצמו משער'
 ראשי ולבי עובתי בחטא
 ועין ופגע אני מלולך ה'
 רכאה נפשי כי חטאתי לך ז'
 צדוק לבי צמרד ובמעל בחשש
 דבור וכיעל מיום עמדו על ד'
 דעתי

רק כל היום הייתי לכן
 אין קץ לאיש' חונתי ואין מ'
 מספר לניסוח אשמתו צחיוב'
 חטאת ואשם עברתי צמרד וב'
 גזחיוב עלה וקרבן עלה ויורד
 צחיוב מיתה צדי שמים וכת'
 לצור ודות וצחיוב מלקות א'
 ארבעים וצמנת מרדות ז'
 צחיוב הדבוחנק שריפה וסקילה
 ופרטס ספר לא יביל או מגילה
 ואלו סמכתי צך שדרכך למחול
 זדון ופגע וכסתחיון ז'
 צתשונת כל אדם ואף לרשע
 והפסוק לי לעד נאמן ולראוי
 חי אני נאם ה' אם אחפון ה'
 צמות הרש'

כי אם צטוב רשע מדרנו ומיה
 לא עלה על לבי לעשות מנח
 גם הכעם

חזרת קירוש

שכתבה ומשבישים אותה שמה נכ" לא תניח
 מה שתראה עוד שכ' כי לך תגדע ונ' דאלכ'
 הית' מגדת סודי העליונים לקרובים ולא הבים
 כי ברכון הית' מגדת לה' דיני בורא' כדי שיחזרו
 בתשובה אלא שאין מכיחין אות' ואולי לזם
 כיון החכם כי כל מה לך יודה וכל לשון לך תשבע
 וכל ברוך לך תגדע

לצקש על זדוני אחרי
 אשר כמה פעמים שצתי
 ונדרתי וקודתי לעיני ו
 ולא די לחזור לטומאה
 הראשית גם הוסכתי ע
 עליה נהנה ונהנ' וצעת

היא צריאות הנוף ובהכונה ישרה באבריו
 וגם בג' דברים בהליכה בקומה זקופה בדיעה
 האלהיות ובדבור לשון הקדש שבג' דברים
 האלו האדם דומה למלאכי השרת

התיבד חלקתי כגדך ד
 דברי וצנאתי ל
 למרחב שכתתי כדרי ו
 וצכל זאת לא עוצתני ו

ומכמה תלאות הונאתני כאומן את היוכך אמתני

ובשלמו' הראשין חוקתני ועם עם צריתך נתתני ועם לומדי
 טורתך שתפתני והעלית צי כרך הטהור וזך המעולה נפש מדצרת
 פניכיה "חכמה" קיימת "לא תכלה" בנשר מזוהם בחלב מגויאל
 ונדמים סרוחים צעיר מטופף צבידי' מלולכמים וצעמנו' כסוחי' והכ'
 קופש כל סדרי צטני להטות אברי לעבודת אדני

ועם שגל

כי היא יפעה טהורה רוח חכמה נחלב מזיו הוד כבוד הצור ית'
 צמצא שיש באדם מן "הדומם שהוא העצמות" כומח "חי" מדבר גם כר הש' ית'
 מגד העליוני ורוח הטהמות מגד התחתוני ומורכב מן ארבע יכויות הרי
 אדם עלום קטון ולמדין יש בו סוד מופלא ואגל' לך דבר קטון בכמותו וגדול
 במהותו כבר יצת שישנו באדם כח המגדל כח חיובי כח מדבר ושכל ה
 האלהים כח מגדל מקבל מכח המזלות השופעי' עליהם כדברי רז"ל אין לך
 עשב בארץ שאין לו מזל בריקיע המכה אותו ואומר לו גדל

וכח חיובי מקבל מן כשש הגלגלים וכח מדברי ושכל האלהים כשפעי' מן ה
 השכלים הנפרדים מעתה תבין כאשר יתפלל האדם בכל כוונתו וישוב מגאותו
 וחשק השיקתו באמת ידכיק את שכלו במעלה מדת חס'ד השופעת עליו כאשר
 ככון לאב הרחימן בורא עלום לקרב לקוראין באמת כסוד קרוב מ' לכל קראיו

לבבל

הזרת קודש

לכל אשר יקראוהו באמת כפי רצונו הקודש בתחילת הבריאה שייסרו ויטיבו
 ומלאו חן בעיניו כל מעשיו באמרו וירא עליהם את כל אשר עשה והנה טוב
 מאד אותיות אדם שנכלל בו הבריאה כי הוא עלם קטן ואולי טנון דברי
 נועם הקרבנו כי שורף את בעלי חיים לה' יסודתיו יחזור כל אחד מיסודו ל
 לסודו וכן כפש' חיוני שבו חוזר לסיבתו וכשיסמוך אדם על קרבתו נדיבור
 וידיו לכוונת שכלו מקרב את כששו כרמוז בפש כי תקריב קרין וע"כ נקרא ק
 קרין כי מקריב וממשיך עליו משמע הנכבד ע"י מדרגה מעלה לעולם עד הסינים
 ראשונה לשרר האהבה הקדומה והמשכיל יבין רמוז הדברים שייך לקמן ב
 צילוף השייך על רוח ביחוד

שכל ודעת בזרמתי ונדיבור ציבה וחכמה סמכתני ופרצתי ב
 נדר הדרך ובעלתיו נרך הטהור טמאתני וכצתני עד כי נשאר
 בחלתי עמותה מרוב פשע חטא ואשמה והדעוק אשר ישע עליו
 החלשתי ופסקתי ברוע מעללי הנחות הגוכיות וההמי' צימו בצורתני

הרגלני מנוער מכעני מלבקש
 אחריתי ובכ"ן עתה כחמתי כי
 עשיתי הכני כחודה ועזוב אלהי
 ישועתי כי הנקתני שלה' צת י"ח
 להעלותה עד
 בני' אכא ידיד תחזור ותגיע

ואפי' על כר של חלב חשתי ת
 מלהדליקו בחכם ולא כן עשיתי על
 כר האלהית וגם טרחתי ועייבתי
 במזון הנוף ולא במזון הכפש ולא ע
 עסקתי במושכלות ואנדתי הזמכים
 במיכי תחבולות ומותרות ולא ת

תקנתי בפרודור לאכל בטרקלין כי רתיחת דם הבחרות מביא האל לרוב כי תאות
 גשעיות בהמיות המוכיות וירגיל בהם בהכא' הטבע אש הכולד והאחרית
 שא"ס היה שלפנת טבע' הית' שורפת כל הוץ
 כמו שאמר החכם הגדול כמי אשר יתאוו מי שנשב' לבשוב אל ארץ מ
 עולדת' אל משפחת ואהבי' כן יתבסוף רוח המשכלת לדרוך המעלות הנכוח'
 עד עלות' אל מערכות אלהים חיים כי הנוף כמשל לבתי חומה ולעמר יפודס

לשוב לבצ'תה °הנה גיליתי קצת מסתרי תורה בספר הזוהר שם א"ו
 יסוד וכו' מהכין מסקין כל חילין לתיבתן ורוחו וכשמש

דְּרָגַת הַדּוֹרָשׁ

פָּשַׁע בְּנֵאֻת אֱלֹהֵי הַרוּחֹת וְהַרְמוֹ לְנִדְיָק שְׁמֵשֶׁכּ כְּרוּחוֹת הַנְּשֻׁמֹת בְּלֹא מַעֲרֵב
 כְּרִיךְ כַּמֶּכָּא עַבְלָל מֵאֹד מוֹכְלָנִי לְמַכִּיכִי כִי כְמוֹ שֶׁהַתּוֹזֵן לְבָבִי אֵדֶכּ סִפְתָּ ק
 קִיּוּמֵם בֶּן הַמִּלְאֲכִים וְהַנְּשֻׁמֹת מְזוּכָר וְקִיּוּמֵם בְּזִיו הַשְּׂכִינָה וְהַרְמוֹ וְאַתָּה מַחִיָּה
 אֵת כּוֹלֵךְ וְזוֹה מוֹכֵן מֵאֵת ה'ז'ל בְּאֶגְדָּה בְּאֶמְרֵם הַעֲבֵה אֵין בּוֹ לֹא אֲכִילָה וְלֹא
 שְׁתִּיִּים אֲלֵא בְּדִיקִים יוֹשְׁבֵי וְעֲטֻרוֹתֵיהֶם בְּרֹאשָׁם וְנִהְיִי מִזֵּיו שְׂכִיבָה וְאֵלֹהֵי מ
 מַר"עֵה עֲלֵה מַעֲלֵת הַשְּׂכָל בְּמַעֲמַד הַמִּקְדָּשׁ שְׁנַעַב בְּקִנְיָה הַמְדַרְגָּה הַפִּיֵא ב
 בְּאֵמֶר וְאַשֶׁה בְּהַר מ' יוֹם וּמ' לֵילָה לֶחֶם לֹא אֲכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שְׁתִּיתִי וְדַע כְּמוֹ שֶׁמֶן
 ד' הַיְסוּדוֹת ב' מֵהֶם רוּחִיִּים כֵּן מֵן ה'הּ אֲשׁוּשִׁים ג' מֵהֶם רוּחִיִּים וְיִדְוַע לְמִבֵּין
 בְּהַתְּחִיב הַנְּשֻׁמָּה בְּהַדְּבָקָה בְּבוֹרָאָה כְּתַבְעֵלוֹ הַהַרְגָּשׁוֹת הַנִּמְאִי לְתַעֲבוּנֵי שֵׁנִי
 הַשְּׂכָל וְזוֹה כְּרָמֹו בְּפִסּוֹק טַרְף כְּתָן לִירְאִיו יִזְכּוֹר לְעֹלָם בְּרִיתוֹ וְאַשֶׁה רוּחַ אֵ
 אֱלֹהִים שְׂרָרֵךְ תִּבְיָן רָמֹו דְּבָרֵי וּפְתַח פִּי שְׂכַלְךָ וְאַטְעִיכֶם לָךְ כּוֹף מִדְּבַשׁ אֲשֶׁר אֵ
 אֲרִיתִי מִשְׁדֵּה הַיְבִירוֹי ז"ל אֵמֶר בְּסִפְרֵ הַזֹּהָר שֶׁהוּא טֵלָא דְעַתִּיד הַקְּבָה
 לְהַחִיּוֹת כּוֹמֵתִים לְעַתִּיד לְבֹא מִתְקִיִּימֵי קְדִישֵׁי "עֲלִיּוֹבִים" וְהִיא מִכָּא דְטַחֲכִין מִן
 לְנִדְיָקִי לְעֵלְמָא דְאַתִּי וְכַעֲיָף הַהוּא טֵלָא לְחַקְלָא דְתַשׁוּמֵי קְדִישָׁא הַה'ד וְתַעֲלֵ שְׂכִיבָה
 הַטֵּל וְנִי וְכַבֵּר יִדְעַת שֶׁעַלֵּה הַנָּא אֵין בּוֹ לֹא אֲכִילָה וְשְׁתִּיָּה וְכו' אֲלֵא הַמֶּן הוּא
 מִתְּוֹלְדוֹת הָאֹר הַעֲלִיּוֹן שְׂכִיבָה בְּרִבּוֹן הַבוֹרָא יֵת' וְעַכְּ כֹאמֶר כִּי לְעַתִּיד לְבֹא
 יַחֲזוֹר לָנוּ כִּי קִיּוּם אֲנָשֵׁי הַעוֹלָם הַנָּא הוּא מִזֵּיו הַשְּׂכִינָה כְּעַבְיָן מַשֶּׁה בְּהַר ו
 וְאֵלֵיּוֹ אֵין לֹא יִתְבַּשֶּׁשׁ כְּעַבְיָן הַמֶּן כִּי תַבְיַע מַעֲלָה לִיחֻכּוֹת תַּנְיֵד מִזֵּיו הַשְּׂכִינָה
 בְּמִלְאֲכֵי עֲלִיּוֹן לְמַעֲלָה מִמַּעֲלַת אֲנָשֵׁי דוֹר הַמְדַכָּר וְגַם כִּי הַס גּוֹף וְגוּיָה כִּי אֵ
 אֵין הַק"בֵה חִפֵּן בְּיַעֲלוֹ בִּזְרַת הָאֵדֶכּ כִּי לֹא הִיִּית' הַזְּרִיאָה לֵלָא טַעַם רַק ל
 לְכוֹרֵךְ גְּדוֹל וְטַעַם כְּבֵד וְזוֹהוּ הוּד וְעֲטֻרוֹתֵיהֶם בְּרֹאשֵׁיהֶם מִשְׁלֵשֵׁי הַיּוֹהֵב הַנְּשֻׁמֹת
 דְּכִיקוֹת וּמַעֲטֻרוֹת כְּפִיב סָבִיב מִן הָאֹר הַזֶּהִיר הַהוּא הַסֵּךְ זֶה וְנִכְרַת הַכֶּסֶס
 הַהִיא אֲשֶׁר הִיא כְּרַת' מִן הַמִּקּוֹם אֲשֶׁר הִיא רְאוּיָ לְשׁוֹב שְׁמָה אֲשֶׁר בְּסוֹף הַסִּפְר
 בְּעַנְף הַנְּכַרְת מִשׁוֹרְשׁוֹ עַבְלָל בַּעַל הַסוּד וְעִיָן לְעֵל בְּעִיקָר ז' י"א וְנִבְלִיָּה

אֲשֶׁר הוֹנְצָה וְכַתְּנָה לָשֶׁם אֲנֵל לְבִי יוֹדְעַת מִרַת אֲשֶׁם ה'הַדּוֹרָשׁ

<p> ה' יִמְצָא לִי עַדִּי עַד וְהַעֲזוֹב מִתּוֹתֵי יוֹכִיחוֹ "לְעַד וְאֲכִי אֲל אֲל אֲדַרְוֵשׁ וְאֲכּוֹף רוּס קְדַקְדִּי וְלִדְמַעְתִּי אֲל יִקְרַשׁ וְקַפְּזִי עֲלֵיָה צִדִּי </p>	<p> כּוֹכַת דוֹד הַמֶּלֶךְ עִבֵּה כִּי כָל הַנְּפֻשׁוֹת הֵם שְׂבִיבִים אֲל מִקּוֹם ת תֵּאֻתְבֵם כְּמוֹ שֶׁנִּשְׁתַּדְּלוּ בְּחִיָּהֶם כִּי נֶפֶשׁ ה הַכְּדִיק הַלְקוּחָה מִן הַשְּׂכָל הַעֲלִיּוֹן וְהַמִּמְאֹה בְּחִיָּה לְמִקּוֹם מוֹכָאָה שְׁמָה תִּשׁוֹב כ כְּמוֹת' </p>
---	---

במות' ולשון יוציאו קטם יותב מלשון יעזרוהו כמו וכן הש' מוצאו נפיו רשי ז

בא אלני בתרד דמצייתו הכחליט מעשיו שתק חרויך שהכעסתיך
צעביוני ודס לבני הכתם וקסרתו ננה אש באפך קדחתו

כמו שאמר ר' נחוני' בן הקנה לחכמים בני חייכם אין קרב לבני המקום
בלבו של אדם וכיה' לי קמי' יותר מכל קרובין ועלין דכל עלמ' מאן דיתביב
בהעביתא ונשו ליבי ורעיתו' איהו מקריב קרבן שליב דכיה' לי להק' בה כ
באלו קריב קמי' תרבי' ודמי' וכול' קרבן איתפליג לכמה סטרי' ולכמה חולקים
תעביתע' דבר כש גופי איתפליג לכמה סטרי' מנכמה חולקי' והק' בה לא כטייל
מכולהו אלא לבא ורעיתא ג' מלכי איכון בגובו מוח' ליבא ככדא למיבן י
ינעס רמו הסוד נמקומו שס והכה המאמי' הזה העירוני קבת משכנת איולתי
וגם מאמר של ר' יהושע ב"ל פ' חלק והלכה כמותו שס אמר די לאכל באכלו
ר"ל שגר וזכות לישראל בנה שכולי' כיצר וזרות הגלות ובטחוכס ולבס ל
לשמים ויהיו נבאליס בזכות הזה וגם אה איכס עשיט תשובה שלימה וכל ד
דעת ר' יהושע ב"ל שהרי גם הגלות מכפר על הרובח בשגגה לשי הגלות ה
הגוף שהיא גולה וכורת את גופו ממספחתו ומתקומו מכפר את כרת ה
הכפס שהיא היית' ראויה שתכרת כשמתו משורש מקומו כי נדת הק' בה ש
שדן נדה במדה ורמו הסוד מה שכ' הדס הוא הכפס יכפר וגם עיכוי ה
הגוף אפי' יום א' של יום הכיפורים הנקר' שבת שבתן מכפר על הכפס על
במה עיונות ואל יקשה בעיניך דבר זה כי כבר ידעת שאין כורת האדם ל
לא טעם רק לכורך גדול וטעם ככד' ואס השס כטעם בלבך לב חכמה ת
תבין מה שכ' בנרת כדמיקס ותקצר כפשי בעמול ישראל שהוא הסוד ראה ראיתי
וגו' כי ידעתי את מכוונתו וארד להכילו בסגנון ידע שמי יקראני ואעבהו עמו
אכני ברה אלההו וגו' ובכל כרתס לו בר וגו' כמו שהמשילו חכמי' ז"ל ל
לאשה מעיברת והיה לה כפס עם אמה ועלת' אמה למעלה ובעת לדת' כ
בוחה הבת למטה והיית' אמה שומעת קולה למעלה וכוחת אף היא כ
בכנה וכו' ואולי לכונה דלעיל גם דעת המון עמיכו בנה שכוהני' לעמות
ולצער את גופס כמו לקוס כבוקר כהשכמה קודס יום הדין והעמיד' על ר
דגליה' ביום הכיפורס ושאר עינוס שאיכס מן הממות הכתובים בתורה כ
כגלה מ"מ הן הן יסורין של אהבה הנמקת' עין ואף גם זאת שכמה ש
פעמים כשיושב וכונס את יצרו ולא עבר עזירה כותכין לו שגר כאילו ע
עשה מנוה שכ' כדס לא תאכלכו למען יטב לך וע"כ אמרו חז"ל

הדרת קודש

דייקים שנג' פי' הדייקים הן המדות אשר בישראל מלאים מצות כרמון וכל ישראל
 יש להם חלק לעולם הנא אמנם כל אותם החלקים אינם שווים זה לזה כי כ
 כמענין יש ישנו עולמות בג' ע ובכל מדור ומדור מהם יש מעלות של תענוג
 מושג יותר מחבירו זכל מי שיזכה לא' מהן או לחלק אחד מהן הוא שמח ב
 בחלקו מאוד מאחר שהוא יודע שישאר במעלה ההוא תמיד בלי גרעין וביטול
 והמשל בזה שאם היה אדם אשר כותין לו מתנה מן השמים שיהיה לו כים א
 אחד אשר בכל פעם ופעם אשר יבדוק בו ימצא בתוכו רק פשוט אחד הנה ח
 הוא מאוד יספיק דעתו בחוקו וישמח במתנת חלקו כמלא בעשיית מצוה אחת
 יטב מעלתו ביותר מאשר הי' מקודם וזה שאמ' חז"ל העשה מצוה אחת קנה
 לו פרקליט אחד וכל הדברים האלה החי יתן אל לבו נדיקים יבואו בו ו
 זלסוד ביקש משה רבינו ע"ה לבא לא"י כדי להוסיף זכותו ולעשות גם אות' ה
 המדות הכהונות בארץ ולא בחוזה לארץ כמו שפי' הרמב"ם ז"ל ועל דרך זה א
 אמרו חז"ל המכה שם לחבירו אין לו חלק לע"ה ר"ל אין לו אותו החלק עד
 הראוי לו להיות לו מקודם לכן אלא פוחת חלקו בדבר ההוא שמזכיר אז ג"כ
 בתב החכם ר' עזרא אין לו חלק ר"ל אור מוכן לעצמו חלק המיוחד לו שהוא מ
 מושל עליו כו' רק"ט והענין מעלת הנדיקים א"ר שמעון ראיתי בני עלי'
 ומעטי' הם ר"ל אות' הזוכי למדרגה העליונה כמו שתא' ע"ד המשל הדוכים
 והשרם מועטים הם כנגד המון העם ואולי לזה הכוונה א' הכתוב לא' מ
 מרובכם מכל העמים חשק ה' בכם כי אתם המעט וגו' וכן דעת חז"ל ב
 באמרו כל בני ישראל מלכים הם ר"ל נגד האומות אך היחידי' השרידים אשר
 הש' קורא הם כנשלים למלכים עצמן כמאמר המשורר אומר אני מעשילמלך
 שרומו לת"ח ואתה איש' המעיין והבין אשר כתיבד אפיריוכות והיכלות
 המלכים וקיתח האונרות וסגולות המלכים והכללת' ולנביהס דור אחר דור ו
 ולא להכחילו כל המון העם בו ינחיל הש' את טובו הנדול לימות המשיח לעולם
 הבא רק לבני ישראל חבל כחלתו ולא יכול שום אחד מהאומות לבא להכלח' ח
 ההוא עם ישראל והמשל כי לא יכול כל א' מהמון העם לבא למעלה להיות
 בכלל בני המלך אלא אם כן יטב מעלתו שיסנה דעתו ומלבושו וגופו ויקח
 את בת המלך ואז יהיה הוא זרעו כבני בית למלך ר"ל יזדכך מחשבתו ל
 להאמין היחוד ומלבושים כלי שעטנו וחוקות הנוים וירשום גופו במילה אות
 ברית קודש ויקח את בת המלך ר"ל שילמד ויכנס בעל תורה הקדושה ואז
 עליו כאמר ואל יאמר בן הנכר הדל יבדלכי הש' מעל עמו רק כקרא ירא'
 הכוטח ב"ה עיין בעיקר י"ג ואשר אמר חסידי אומות העולם יש להם חלעה
 ר"ל חלק מושג משל חבירו מן האומות ומכל זה מירין ועתך כלס נדיקים ל
 לעולם ירשו ארץ וגו' ונדיק יסוד עלם עיין בכל עיקר י"ג והס זה המאמר
 בולו ידיע' שלימ' ודעהו' מא"ד

חררת סוד

מיעוט צמרי כחלבים ואומרים ומלישת אצרו בערונת פדרים
 כקול שיר הללוים יהיו אכמותי ושמינת כפשי נמים יתהו חטאפי
 וקול גכמותי כקול שפי'
 וכגלים' וכנורות ושמינת
 לצי נשירים תרועה ת
 פקיעה בשופרו' וכיתק ת
 חורשי לבני ככמי תיכוס
 וענב ובחרטת מדוי י
 יוסר זדוני אשר נשגב ו
 ובהריסת לימלחוי גופי ו
 יכובו פשעי וזדווי אשתי
 יתחמדו חטאי וכיבש
 שפתי והגיון לצי יתגפרו
 דעווי ותקריעת לבני יקרש ספרי עמי ותהננעת דעתי דלא
 ושמות כמתקדושת אשה' ריח כיתוס

הט אורך וסיס לנך אל דברי הראוי להתבונן בהם דעתי לגלות טפח לכסות
 אמה כי לחכם די ברמו אלה ולכסיל לא יועיל מלה וא' אכילע"ד על דרך
 הכנלם שיכול אדם לבדו לקדש במעשיו הישרים ובזכות מחשבתו ובכוונתו
 הטובה כאשר ארמו כאן נד' אופכים אופן ראשון כנר ידעת שהש' ית' קידש
 בית הבחירה ואשר כנשו יהושע וישראל ג' כ הסכים הש' לקדשו לקדושו א"י ו
 ומקודשת גם רבים מישראל יכולי' עוד היום לקדש מקום בתמילתם כגון כ
 בית הכנסת שתי' מקודשט כמו שכל' ואהי להם למקדש מעט בארבות ו
 ואפי' אדם אחד לבדו יכול לקדש מקום כגון אם לומד לשם שמים או מתפלל
 שם ככוונה כל כך שהש' ית' מקדש המקום הסוא להשרות שכינת שם שכ'
 בכל מקום אשר אזכיר שמי אלא אליך וברכתך אופן השי"י מן הידוע שהש'
 ית' קידש הכהנים מעטן אמש וכן כל אחד מישראל יכול לקדש את עצמו ע"י
 פורה ומכות כמו שכ' במיר כור אלהיו על ראשו ועליו כאמר קדוש יהיה אופן
 ס"ג כודע בתורתנו הקדושה' שהשם ית' קידש את יום השבת וקבוצ תמיד
 באותו היום בלא שינוי וכשיש סנהדרי גדולה וישראל על אדמתם יכולי' ל
 לעבד פנים ולקדש ראשי קדשים וי"ט על פי דעתם והשם ית' מסכים עמהם

הדרת קודש

ולקדש אותו היום שהסכימו כי מקדש ישראל והזמנים ואף אם קדש אחד מ
 מסכים הש' לעשות י"ט לו ולמשפחתו על יוכ אחד והוא מה של כי זכח א
 משפחה לכו וכל שכן היה למכהנס כשהק"נה עשה ברחמיו כס או טובה ג
 גדולה לאדם אחד גדול המשפחה היה מנקה בני משפחתו לעשות עתה היום
 ההוא י"ט להקריב קרבן אופן הרביעי יודע כל צעלי שכל שהקרבנות תמיד'
 ומוססים עלות וזמנים קדושים הם ואשר יעלה עליו הגורל הש' ב"ה ג"כ מ
 מקודש ואפי' יחיד יכול לקדש קרבן על פי ענינו ונריך כוונה ומחשבה שלא
 יפגל במחשבתו ואז הש' מסכים עמו לקדשו כי כחת רוח ליוצר ית' שיכונן
 הנוצר דעתו כוונתו וחפצו לעשות רצון קובו והוא באמת רוח כיחוח להש' ו
 נע"כ מזכיר תמיד הש' המיוחד ולא שום ככוי אבל רוח כיחוח המשכיל יצא
 פת רוח מריח כיחוח עיין לעיל בגיליון נקשר בחכמ' ובסמוך בדברי ר' ג
 באוביא בן הקנה ודעהו

ורוח מפי יכרת יחשב לפיכך כרוח הקטורת לפכו ולכנים
 צעשירי לחדש ר"ל ניוק הכפורים וכוודוי אכא צהדרת קודש
 ר"ל נבית המקדש ושום עלצוכי ותלאותי כפרה על כל עונותי ו
 ותשובת חרישותי ישים את זעמך ממני ואכיכותי יגלגלו מדת ר
 רחמך הגדולים ומכני ורוב תשוקותי למצא
 כפרה יעבירו ממני אף ועצרה לב כשנר לא
 תבוה אל חי גדול וכורא כי לא תחפון כ

צבנה עינים רק צלב שפל ורוח כשנרה וערמתי למצא צד להשג
 רכוכיך ומלאו שאלתי למצא קן צעיכך וצעכי כל צוראיך ותן לי
 לב טוב ורוח כמוכה וכפש שפלה וחלק טוב וסנר טובה ודעת טוב ותן
 לי ששון ישעך וצרוח קדשך תכה לי ותסמכני ותהי' בעשירי ואל תרחק

ומן לי חיים ארוכים בטבע טוב וחומר זכה
 חיים של ברכה וחיים של יראת מטא חיים ש
 שאין בהם כלומה חיים שדעתך נוחה בהם
 להיות לכבודך כחת רוח במחשבתו כדיבור ו
 וצמעשו שמרכי "יודי" של' וננור "כפשו מכל

מיכי תקלה ולא יתחלל צי שמך ובנאנאי ותן לי זרע קיומא אשר
 יהיה נלבס אהנתך ויראתך ואל תעשויני שיקח צמי הדניות וחרפת
 ככל

וא"ז הוא קרוב לעבוד
 הש' כי הכר תאיר יותר
 בעשאי זכה מעששית
 עבודה

כן רחמי' גומרים כ
 במדת חסד

הדרת ארז

ככל אל תשאני ואל תזרוכני לידו תתב' צטר
 דם ולא לידו הלוואתם ואל תמסור מזוכתי וזרכי
 צדס נוי תתנתם מעטה וחרפתם מרובה ו
 והחייני בשפע ולא צדוק צנחת רוח צבד צ

צושר וצאמת ואל תהי אחריתי להכרית ותקותי למפס נפש ו
 ותגליני עם צאנאי ומיודעי מחלאים רעים ומפגעים רעים והעלה
 דפוא' שלימה לכל חכותינו והעלנו מכל יסורים הצונע' ש

"עבודתיך ואל תגליני צחני ימי ו
 ואהיה ממתים ידיך צנחת ולא "צרונו
 ואתהלך לפניך בצארנות הקיים וחס
 פהי 'מנוחתי

כי המתים בחוגה לארץ אין רוחם נכנסת למקום מנוחתם מיד מפני כ
 בחות העושה אשר בח'ל שמעבדין אותם אמנם בא"י אין נה בחות אחרות
 א"י היא חלק הש' ומיד תמלא מנוחה לכך דגלם רק'כד גס אית' צמרא א
 אמר רב עגן כל הקובר בא"י כאילו קובר תחת המזבח כתיב הכא מזבח
 אדמה וכתיב התם וכפר אדמתו עמו מכל זה יבין המשכיל סיבת א"י ומעלת
 בי איכו דומה קולטתו מחיים לקלטתו לאחר מיתה כמאמר בעל הסוד

"כי מי שחמד מנוח או אשה *
 מחשב כמ' ערמו' להשיג הדבר
 כי אין לנקש על החכמה כי ר
 ראשית חכמה יראת השם והכל כ
 בידי שמים חף מירא' שמים ולזה כ
 כווכו בברכת אתם חונן שלא כזכר
 חכמה כשה'קב' רובה להגליח ולהגתי'
 ישועה לאוהביו שאינם כדי מפני ש

ונחניע זמן התחיו' תקומני
 עם צדיקי עולם ותן צי דיעה
 צינה והשכל להיות ערוס צ
 צורא'תך ולהתחכם "צעדותיך
 האר עיני ואצט' נפלאות ת
 מתורתך והנחמ לי "ישועתיך

פדת הדין אזי תמציא לו דבר מנוח כמו במצרים שהיו ישראל שם ערוס ו
 ערי' מנוחות ולא היו ראוי להנאל אזי הגמיה להם מכות קרנן פסח כדי לבעש
 ולכפור 'נע'ז שלהם שהיו עובדים שם אז למזל עלה וכוה זכו להנאל וגם
 כוכל לפרש להגמיה ר'ל זכות אבות אשר בארץ כמו שרמו 'אמת"מארץ פ
 תגמיה ואולי סוד זה קנת רמו בברכת אתה אל מי שרואה בשכלו ועד ד
 דרך אמת שיכניח ויגדל כדק כדק נדקתו שזכותו ייענ לכל ישראל כמו ש
 שרמו את כעח דוד עבדך מקרפ עגמיה וכו'

הדרה ק"ד

והמזינני בתשובה שלימה לפניך ותן לנו לאהבה וליראה
את שמיך ולקיים מצותיך בשמחה ונצטוב לנצח בעולם הזה לירש

עוה ולכחול טוב עולם הבא

רוב טוב אשר צפנת ליריאיך

ולמען שמך הגדול

זכרנוי ופקדוני בישועתיך

תאהבתיך יבושו יכלו ש

שוטני כפשי ועטו חרפה ו

ונלימה תבקשי רעתי ומלטני

עיקר עבודת השם שישמח האדם

שיעשה רצון בראו יותר מאשר ישמח

העבד כשעושה רצון המלך בשר ודם ה

במחזיק לו טובה וזהו שכ' תחת אשר לא

עבדת את ה' אלהיך בשמחה ונצטוב

לנצח תרוב וגו'

מכל צרה וצוקה וצעת דוחקי טרם אקרא תעכובי' ושמע קולי

תחכוכי ומלא כל משאלות וכן תרחם ותצדק מצורכי וחושקי ו

כל צני צריתך ותפילתי תקבל עם תפילת בני צמוכיך ו

ובמתקן שאלתי צרוב רחמיך ומסדיך כי טוב צמירמך מצמידתי

והודעתיך אלהי קנת שאלתי ובקשתי לא להעיר אותך עליהם

כי גלוי וידוע לפניך יי' כי כל לבבות אמה דורש אלא שארבוש בגודל

חסרוני ותפחוני בך ורוח עריץ ממני יצנור צרוך ה' כי הפליא

חסדו צעיר מצור ואכא ה' אלהי חוס ומחול עלי חנם כי כלי מאוס

וריות אני מתעשים טובים שאוכל לסמוך צהם כי פשע אני אדע ו

נחטאתי כגדי תמיד ומכיר אני פחיתות ערבי ואת שפלתי ואפילו

כיוון דצרים לנצח לשוב אליך קנת עלי למשא ומה דחוק אני ת

מתשובה שלימה וממעשים טובים והבונים אכן על רחמיך ה

הגדולים בטחתי ונשענתי כי אתה סצרו ותחלתי כאמור

תקוה ישראל ה' מושיע צעת צרה וככה למדתי צרוך אלהים אשר

לא הסיר תפילתי וחסדו מאתו ואכא אלהים אמת חלך עלים

ציתי יחד שמך בעולמך וצנה עורך לקיים מה שכ' לירושלים ו

יקרא כסא ה'

ואז יהים הנכסא שלם והשם שלם כל לצד שאז הוא כמו התחיל

לבריות העולם ח'שם כסוף ישפיה כורא שאים חושי' וארץ חדשה וכן לשון

רז"ל

הדרת קורבן

ור"ל הק"ה מחדש עלתו ורכבאחא נרי דרנא את' נפ' חלק לאחר ה' אלמים
 שנה הק"ה מחדש עלתו כי נפיות דנר נחידושו הוא זך ונריא כן בעת ה
 בהיא יתיב אור הלכה באור חמה ואור חמה וגו' ועב"ל אז בניאת משיחנו
 בלא ראשית ותחלת העולם וכל השנים שעברו מששפי ימי בראשית העת ה
 שהיא בכל כמו הקדמה והכנה והזמנה לזמן שהיא אח"כ שהוא עיקר המכוון ב
 הנריא' ודמיון זה כמו שהי' בתחלת הנריאה שנריא את העולם שמים ושמי ה
 השמים וכל נבאש הארץ וכל אשר עליה והימים וכל אשר בהם את כולם בראש
 בששת ימי בראשית וכמו שזכר את האדם המכוון לכל הנריא' הקדומ' לו
 וראייה שהרי בכל הנריאות הזכיר שם אלהי' וביצירת האדם הזכיר שם המיוחד
 ה' אלהים נמצא שכל הנריאה הית' הקדמה הכנה הזמנה ליצירת האדם
 והמשל כמו שמכירים ומזמיני' כל זרבי השמחה וא"כ מכניסין החתן והכלה
 לחוכם וכושאין זה את זה וההריון והלידה והגידול עד שישלים הילד את ד
 דעתו שיגיע לחכמת אדם והוא המכוון לכל התורה והמלאכה הגדולה ה
 הקדומה לו והטן זה וכך עת נריאת הנואל ישראל הוא המכוון לכל הנריאה
 והוא יום השם הגדול שהרי הק"ה הכל נרא לכבודו וזה לא התחיל מעולם שהרי
 אדם הראשון ביקר כל ילין ויאמר קין אל הכל תרנוס ירושלמי קין אל הכל לית
 דין ולית דיין וכו' ובימי דור אכוש הוחל לקרא בש' הש' ואר"ל שעבדו ע"ז
 ור"ל הוחל לקרא הכוכבים והמזלות בש' הש' וזה לשון חילול ג"כ ששתפו עמו כ
 בניאי מעלה ותרגום ירושלמי ולשת יולד הו' ארילד בר וקריאת שמה אכוש
 ביזמוהי בנן שרא בני אכשא למפלה בפולחנא כנריא ולמבני יתהון בשם מאירא
 דה' נמצא דמשעת הנריאה היו בעולם שבדי ע"ז וזה לא היה כבודו כניכול
 ועדיין לא נקרא מלך על כל הארץ כנא' והיתה לה' המלוכה והיה ה' למלך
 על כל הארץ וכו' הוא לשון עתיד בזמן שיתפשט יחודו בעולמו שהוא הפיקר
 המכוון לכל הנריאה הקדומה לו ואז ישמח הש' במעשיו ויסי כבוד ה' לעולם ו
 וסם תדקדק ותמצא שכל כתפילם ההיא של יהי כבוד הש' לשל' כו' עד אשרי
 נתייסד כולם על הגלחות העת ההיא ושתהיא לעולם וכן הללויה שירלה' שיר
 חדש שהוא ראה בעיני שכלו הוא יבין לשון נקהל חסידים ואולי רומז לתחיית י
 המתים ישמח ישראל בעשיו ר"ל במקבניו שהם משיחואליהו כי אז רונה ה
 הש' בעמו בעפ. כי יפאר עבויס ביצועם ירכבו על משכבותיו ר"ל לא ידאנו
 ולא יתאכלו על יום שכיבה הוא יום המיתה כי עליהם נאמ' וכלע המות לנכח
 רק כשיגיע קינס יכל' לג"ע בסגנון חנוך ואליהו בלי יגון ונער כי להט החרב
 המתהפכת הוא חרב פיפיות בידם יחזיקו אותם יכנסו ויאכלו מפץ החיים וח
 לעולם כמו שפי' בה"ג שישלימו חוקם וכה"גה אילמלא בעליון ולעשות
 פקמה שלא יוכלו לכנס שמה וחזתם קדר הוא לכל חסידיו הללויה וכן
 שכי המזמורים נסיתין ג' וכו' שא' משה רבינו עם' שירו להש' שיר חדש וגם
 כי נש

חֲדָרַת קוֹדֶשׁ

תמאור שירו לה' שיר חדש שניה' באמרי על ביאת סגולת וחותם את שמים
 כי בא לשפוט את הארץ אולי רומז לתשטט של עמק יהושפט המזכיר בכבודת
 מאלקן בפאל בת"ע כל המזמורי' הללו אל בקדשו וחותם כל הכשמה' תהלה
 יה המשלל המקובל מי חכם יבין והגני חוזר לכוכבת דלעל ואם מהרהר ומחפש
 לבך שהק"נה העי"ב והשליט אומות העולם עד עת קץ הגאולה אולי הוא ת
 תבטל תבריאת עולם עד מצוה אחד חסד לאומים שכל ומשלם לשכאיו על
 פניו להאבידו ולא יאחר לשכאיו אל פניו למשלי' לי' כתרומו וכמו שהטיב
 והשליט בכבוד כנר הרשע בכל תאות לבו כשכיל שקידש את הש' בשליחו' בלארץ
 מלך נבא ואם גם עמד ממשתלם משעת הנריאה עד ביאת משיחיו שהוא ה'
 אלפים ושירי' ת"ת אשם ותהו כחשב כנר העובי' והנחמדו' וכל ההנלחו' שיהיו
 אז ישראל כושע בהש' השועות עלומים וגו' כמו שפי' בה"גה לא ינעם ולא
 יכרס אכל אומ' העולם כנר קבלו את כל שברס ואז אין להם עוד

ועלמי שלמים ויכלו ויתתו רשעים מן
 הארץ ואינם ברכי כפשי את השם ודע כל זה ידיע' גמור וישמח לבך ותגל
 כפשך מעת' על גודל ההנלחה ההיא

ושכלל היכלך וקרב קץ ביאת משיחך תמדה באנך ותגנס עדותך
 ואזכה להיות מן הגאולים במהרה צימינו ומעשה לאצני חפץ נל
 גדולינו "ש"ס מדברה" עדן וערבית "כזה ורחם' על סגולת ע
 אשר בחרת למען שמך הגדול המהולל אשר צבויס מחולל באתרים
 לנו איח אלהיכם יקום ויעורכם קנא לשמך הגדול ורחם עלינו על
 תורתך ועל תורת עבדיך המתים ועל קידוש שמך מומן שהרב ציפ
 מקדשך "כטשתכו" צבלויתינו ועתה ענינו אלהי אבותינו אלהי אברהם

אלהי יצחק ואלהי יעקב זכור בריתך
 גדל כח לאיל כח וכוח שמע תפולתינו
 והסר ממנו לב האצן ושיעבוד מלכות
 והגולה צא' שומע תפילה הושיענו
 ופדינו מכל בזירות קשות למען ר
 דחמיק ה' אדונינו ודעת הזאת כ

כיסים ופלאות עשה לנו עשה למען שמך הגדול והקדוש שנקרא
 עלינו ולשמך הגדול תן כבוד ולא למעמינו כי אנשי אמנה אנדו
 ועמינו עבו בנו אנא תגדוש עונותינו ותשוח ומרסקינו כי מטח
 ידינו

כני' אלף' ושלב שכן מומן
 החורבן עד הכה כי בשנת ג' א
 אלפים ותתכ"ח לבריאת שלם כ
 כחרב בית שיבי כמהרה
 בתינו כיר'א ועתה אנו עושים ה'
 אלפי' ומאה ושפי' לפרע

הדרת קודש

ידינו ורגלנו ואין מי יליץ בעדינו ואין נחמה ותקוה אך שמך
 יעמוד לנו צעת צרה לרוייה כאשר תאז הוצאתנו ממזרים ומצבל
 ומחמה צרות הושעתנו כאשר זכרת צרות אבותינו כן תגן עלינו ו
 והושיענו כא מלכנו ותצילנו כי אין צנו כח לעמוד לפני אויבנו
 בהמן הרצ השמדים

הפרע "כיסים חכר חד יוד וגם הפימ' נכיס כי ארבע ניסים עשה לנו
 השם ית' בזה השנה הנס הראשון שהיית' שנת כ' אחר גזירות גדולות אשר
 בעת בנימוסיהם להרוג שוכאי ישראל כל' שנה הנס השני שעתדו כת
 כמה אלפים סימנים היית' לכולם כנגד לבן ועשו דגל ורגלו להרוג שוכאי ישראל
 הנס השלישי יצאו גדודי כת בניזלר וגם עשו דגל ודעת' להרוג שוכאי ישראל ה
 הנס הרביעי מלך בלימה אשר עמד עלינו כמה שנים והס' הטילנו מיד' ברחמי
 וכרוח הסדיו הגדולי והעגומי וכן יצילנו תמיד ברוב רחמי למען חסדו אמן

עלינו לכלותינו ויעריתו סוד על רכושנו עם נפשותינו כ
 ולפעמי' אונורים קרצה שנת החמישים שנה לשבותינו ועתה נצחר
 ובו זרע אברהם מתוכנו להרוג ולשדוף כבעם צפנעם צדתינו ו
 ואנחנו לא נדע מה נעשה כי אליך עינינו עתם זרוע צחר ועמנו
 אלהינו להצילנו ולעשרינו ולהלחם מלחמתנו ורחמיך יקדמונו
 כי ידעת צרות נפשינו ה' חסדך תתן לנו וישעך תראינו "שלם
 אליהו הכביא לצחר את ישועתנו 'משיח צדקך יבא 'צורעך לגואלנו
 'ערינו ומגיננו עמוד לנו צעת צרותינו "ואל יבושו בנפשותינו
 קוויך אלהים חיים מלכנו "כפש מחכים לך תמלא ויודע כי האמת אצנו
 שאין אלהי מבלעדיך וכי אתה לבד אל גדול בעור וכורא מאוד ה' הוא
 האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד ויהיו לרצון אמרי
 פי אשר מתלמדי השכלתי והגיון לצי לפיך ה' צורי וגואלי כי לך הוואלתי
 פכה אלנו ומנני כי אהבה צתהילתיך תנה עוזר לי אני ענדך צן אי
 אחתיך ותנני אלוה אלהים חיים לחיים כל חיים להשתחות "בהדרת
 'קודש וליאור באור החיים ודברך הטוב עמנו תאמן כי יהיה רנוך
 אמן שך לפ' קיום ג' אדר נשלם "הדרת" קודש שנת לבריאות מחדש בכל
 בני אלף וי' וכן שמען יום ומודש חזק הכפוב ואמן וישכיל וירחם
 ה' שמאל זל יסדו הקורא "שמרה" נפש "עדות ואהבה מאוד